

FINLANDS BANK

ÅRSBOK 64, 1983

SUOMEN PANKIN
KIRJASTO

ISSN 0355-5933
Helsingfors 1984
Ornamentum Oy

INNEHÅLL

Den ekonomiska utvecklingen 1983

Det världsekonomiska läget	4
Den ekonomiska politiken i Finland	5
Efterfrågan och utbudet	5
Sysselsättningen och inflationen	6
Den utländska och den inhemska finansieringen	8

Centralbankspolitiken

Penningpolitiken	10
Huvuddragen i penningpolitiken	10
Centralbanksfinansieringen och kassareserv- depositionerna	11
Räntepolitiken	13
Utlåtanden om obligationslån	15
Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna	15
De särskilda finansieringsarrangemangen	16
Valutapolitiken	17
Den internationella valuta- och finansieringsmarknaden	17
Valutakurspolitiken och den inhemska valutamarknaden	19
De långfristiga kapitalrörelserna och den utländska skulden	21
De kortfristiga kapitalrörelserna	23
Åtgärder i anslutning till valutaregleringen	23
Arrangemangen med de länder som Finland har betalningsavtal med	23

Finlands Banks balansräkning och resultaträkning

Utlandet	25
Finansieringsinstituterna	26
Den offentliga sektorn	28
Företagen	28
Utelöpande sedlar och mynt samt depositionsbevis	29
Övriga balansposter	29
Finlands Banks nettobalans	30
Resultaträkningen	30
Sedelutgivningen	31

Finlands Bank och internationella organisationer

Internationella valutafonden	32
Internationella regleringsbanken	33
Världsbanksgruppen	34
Övrigt internationellt samarbete	34

Penning- och valutapolitiska åtgärder 1983	36
--	----

Figurer

1. Internationell konjunktur och relativa arbetskraftskostnader	4
2. Försörjningsbalans	5
3. Arbetslöshetsprocent och kapacitetsutnyttjandegrad	7
4. Konsumentpriser och bytesbalans	7
5. Finansieringsjämvikt	8
6. Bankernas ut- och inlåning	9
7. Centralbanksfinansieringen och kassareserv- depositionerna	12
8. Räntor	14
9. De särskilda finansieringsarrangemangen	17
10. Eurodepositionernas räntor	18
11. Finlands Banks valutareserv	19
12. Finlands Banks valutaindex	20
13. De viktigaste valutornas kursutveckling gentemot marken	21
14. Utvecklingen av skuldsättningen	22
15. Finlands Banks balansräkning	25

Tabeller

1. Finlands Banks balansräkning årsvis	40
2. Finlands Banks balansräkning månadsvis	42
3. Den konvertibla och den bundna reserven	46
4. Finlands Banks resultaträkning	46
5. Räntor tillämpade av Finlands Bank	47
6. Inhemska clearingrörelse	47
7. Affärsbankernas centralbanksposition och kostnader för centralbanksfinansieringen	48
8. Finlands Banks dagsmarknad	49
9. Sedelutgivningen	50
10. Utelöpande sedlar och mynt	51
11. Sedeltillverkning och sedelmakulering	52
12. Sedlar och mynt	53
13. Avista säljkurser årsvis	54
14. Avista säljkurser månadsvis	56
15. Finlands långfristiga utländska skulder och fordringar	60

Revisorernas berättelse	61
-----------------------------------	----

Riksdagens bankfullmäktige vid slutet av 1983	62
---	----

Finlands Bank vid slutet av 1983	62
--	----

DEN EKONOMISKA UTVECKLINGEN 1983

Den ekonomiska utvecklingen var i Finland 1983 internationellt sett alltjämt gynnsam. Totalproduktionen växte enligt preliminära uppgifter med c. 3 ½ %. Tillväxten grundade sig på uppsvinget i västexporten under året och den efterfrågestärkande ekonomiska politiken. Det var också den ekonomiska politikens förtjänst att en försvagning av investeringsverksamheten kunde undvikas i Finland. Antalet sysselsatta tilltog ytterligare; det relativa arbetslöshetsstalet steg dock en aning beroende på en ökning i arbetskraftsutbudet. Västexporten blev livligare mot slutet av året och trots den relativt sett starka ekonomiska aktiviteten fördjupades bytesbalansunderskottet inte i förhållande till totalproduktionen. Priset för tillväxten var emellertid en klart snabbare inflation än i konkurrentländerna. Konsumentpriserna gick under året upp med 8 ½ % eller drygt 3 procentenheter mera än i OECD-länderna i genomsnitt.

DET VÄRLDSEKONOMISKA LÄGET

Efter en stagnationsperiod på närmare tre år inledde en ekonomisk återhämtning i de västliga industriländerna (figur 1.A). Uppgången blev starkast i Förenta staterna, där isynnerhet konsumtions efterfrågan och bostadsinvesteringarna bars upp av den tillväxtfrämjande ekonomiska politiken. I och med att kapacitetsutnyttjandegraden steg och lönsamheten förbättrades, stärktes tilltron till ett uppsving för företagens investeringar och en fortsatt konjunkturuppgång i Förenta staterna. I Europa kom tillväxten däremot svagt i gång — på grund av inflationen och den offentliga sektorns skuldsättning ansågs den ekonomiska politiken ännu inte ha någon möjlighet att stimulera aktiviteten. Ar-

betslösheten fortfor sålunda att öka samtidigt som inflationen alltjämt avtog.

Även om den utdragna recessionen nu var över i industriländerna, märktes dess verkningar fortfarande i världsekonomin. Den mest kritiska fasen i u-ländernas skuld kris passerades, men det internationella banksystemets tilltagande försiktighet och den svaga utvecklingen av u-ländernas exportintäkter innebar att skuldproblemen kvarstod. Till följd av den vikande importefterfrågan i u-länderna och de oljeproducerande länderna samt den ökande protektionismen i ett flertal länder växte världshandeln inte nämnvärt trots konjunkturuppgången i industriländerna.

Figur 1.

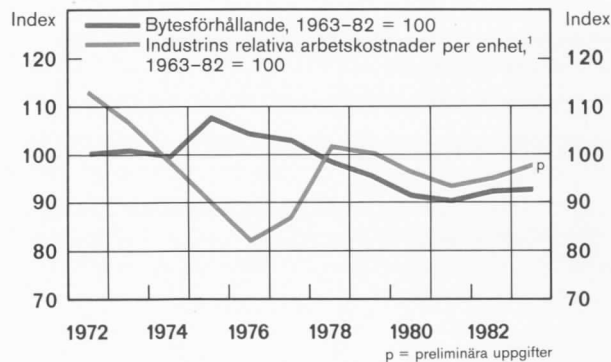
INTERNATIONELL KONJUNKTUR OCH RELATIVA ARBETSKRAFTSKOSTNADER

1.A.

¹Index vägd med ländernas exportandelar.

1.B.

p = preliminära uppgifter

¹14 andra länder/Finland, samma valuta.

DEN EKONOMISKA POLITIKEN I FINLAND

Exportutsikterna antogs 1983 förbli svaga och den ekonomiska politiken var i Finland i motsats till i de flesta andra industriländer alltså inriktad på att stöda den inhemska efterfrågan och sysselsättningen. Statsrådet avsåg dock i sin budgetproposition för 1983 att begränsa finanspolitikens tillväxteffekt. Målet var att dämpa stegringen i den inhemska kostnadsnivån, eftersom den internationella inflationen syntes avta i snabb takt. De åtgärder för att förbättra industrins konkurrenskraft och investeringsförutsättningar som hade avtalats om i samband med devalveringarna i oktober 1982 medförde dock att underskottet i statshushållningen fördjupades. Finanspolitiken var sålunda under 1983 klart efterfrågestärkande.

Hushållens och företagens likviditetssläge var under början av året relativt lätt och dessutom fortsatt

te kreditgivningen att vara livlig. För att bromsa kreditgivningen och dämpa inflationstrycket skärptes penningpolitiken stegvis under årets lopp. Kassa-reservskyldigheten och dagsräntan höjdes i flera omgångar och den allmänna räntenivån justerades uppåt i juli. Revideringen av systemet för regleringen av bankerna ökade för sin del marknadskrafternas roll på penningmarknaden.

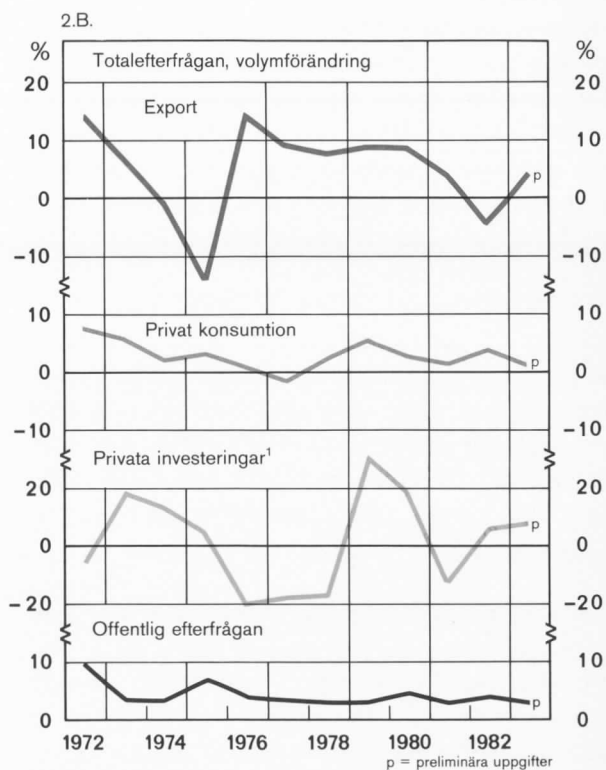
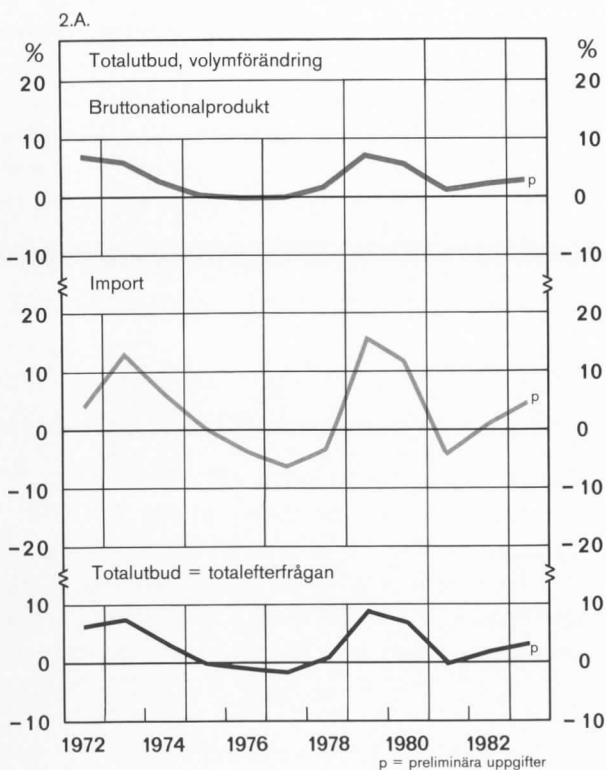
Då såväl finans- och penningpolitiken var inriktad på att stöda tillväxten och då man inte nådde sådana inkomstpolitiska resultat som skulle ha bromsat kostnadsstegringarna, medverkade den ekonomiska politiken som helhet till att upprätthålla inflationsförväntningar.

EFTERFRÅGAN OCH UTBUDET

Exportmöjligheterna begränsades genom den långsamma återhämtningen på marknaderna i väst

Figur 2.

FÖRSÖRJNINGSBALANS

¹Inkl. lagerinvesteringar och statistiskt fel, annan skala.

och överskottet i handeln med Sovjetunionen. Stöd fick exporten dock i priskonkurrenskraften som i någon mån hade stärkts av devalveringarna (figur 1.B). Tillväxten i västexporten tog fart under året och bidrog till produktionsökningen. Östexporten stannade däremot på i genomsnitt samma nivå som året innan. Återhämtningen på marknaderna i väst återspeglades tydligast i en ökning av exportvolymen för metallindustrins basindustrier och pappersindustrin. Däremot minskade metallvaruindustrins export en aning (figur 2).

Utrikeshandelspriserna steg just inte alls under året. Dock ledde devalveringarna hösten 1982 till en uppgång i såväl export- som importpriserna på i genomsnitt 6 ½ % jämfört med året innan. Stegningen låg betydligt över genomsnittet för OECD-länderna (figur 1.B.).

För att lindra den väntade tillbakagången i investeringsverksamheten stimulerades investeringsförsättningar genom en rad ekonomisk-politiska åtgärder. Bl.a. förlängdes skattelättnadslagen gällande fri avskrivningsrätt för industriella investeringar, omsättningsskattefriheten för industrins byggnadsinvesteringar blev bestående och skattelättnaden för investeringar i maskiner och utrustning höjdes permanent till 80 % av det totala skattebeloppet. Dessutom sänktes arbetsgivarnas arbetspensionspremier. Samtidigt som produktionen tog fart började kapacitetsutnyttjandegraden stiga och lönsamheten förbättrades. Detta främjade åter investeringsmöjligheterna (figur 3.B). De privata fasta investeringarna ökade allt som allt med 5 ½ %. Industrins investeringar och bostadsinvesteringarna stannade på samma nivå som året innan, medan servicesektorn ökade sina investeringar avsevärt. Uppgången i byggnadsinvesteringarna var fortfarande snabb, men också investeringarna i maskiner och utrustning tilltog.

I och med att hushållens realinkomster steg och kredittillgången under största delen av året var god, fortfor tillväxten i konsumtionsefterfrågan. Den privata konsumtionen — isynnerhet efterfrågan på varaktiga konsumtionsvaror — var under början av året livlig, vilket förklarades av bl.a. den förestående höjningen av omsättningsskatten med

2 procentenheter den 1 juni. Mot slutet av året avtog den privata konsumtionen märkbart och den genomsnittliga tillväxten för hela året blev 2 %.

Den offentliga sektorns tillväxteffekt grundade sig närmast på den snabba ökningen i transferutgifterna. Däremot bar den offentliga efterfrågan i mindre grad än året förut upp totalproduktionens tillväxt. Den offentliga konsumtionen ökade med närmare 4 %, medan de offentliga investeringarna inte steg nämnvärt. Statens nettofinansieringsbehov var 7 mrd mk eller 2 mrd mk större än ett år tidigare. Ökningen motsvarade ungefär en procentenhet av totalproduktionens värde.

Totalproduktionens tillväxt med 3 ½ % orsakades under början av året enbart av uppgången i den inhemska efterfrågan och mot slutet av året allt mera också av exportåterhämtningen. Fabriksindustrin uppvisade en produktionsökning på 4 %. Snabbast var uppgången inom trä- och pappersindustrin, men produktionen expanderade också inom metallindustrin och den övriga industrin. Den långvariga konflikten om virkespriserna ledde till att averkningarna och produktionen inom skogsbruket föll tillbaka.

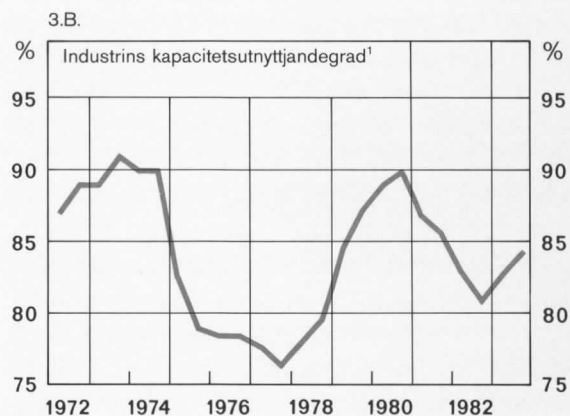
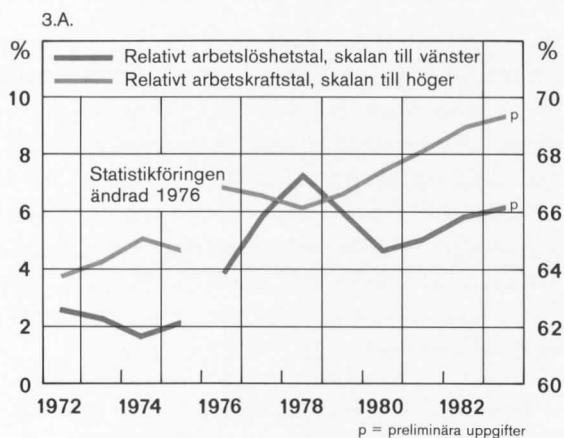
Då den ekonomiska aktiviteten kom i gång, ökade importvolymen med 5 %. Importen av konsumtions- och investeringsvaror växte en aning mera och råvaruimporten en aning mindre än den totala importen. Uppgången i energiimporten kom sig närmast av den ökade raffineringen av olja för export.

SYSSELSÄTTNINGEN OCH INFLATIONEN

Antalet sysselsatta växte alltjämt och var i genomsnitt c. 9 000 personer större än 1982. Tillväxten koncentrerades till servicenäringarna; inom industrin reducerades de sysselsattas antal nämligen med c. 12 000 personer. Även om det relativa arbetskraftstalet inte längre nämnvärt steg, höjde det ökade antalet personer i arbetsför ålder och återflyttningen till Finland utbudet av arbetskraft. De arbetslösas antal var något större än föregående år eller 156 000 personer och det relativa arbetslöshetstalet blev 6.1 % för året i genomsnitt (figur 3.A).

Figur 3.

ARBETSLÖSHETSPROCENT OCH KAPACITETSUTNYTTJANDEGRAD

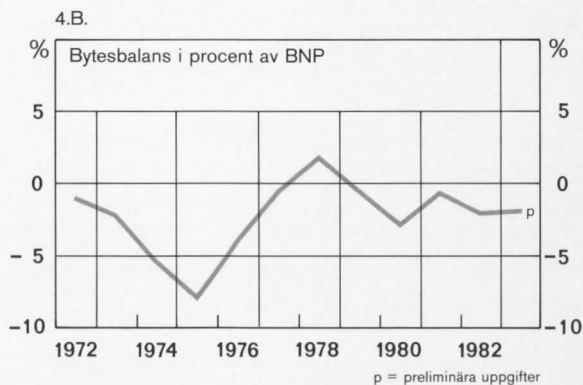
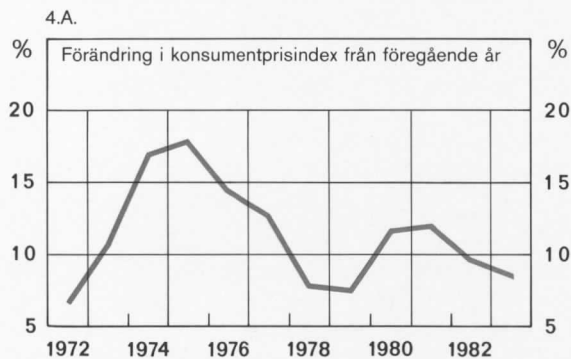
¹Enligt Finlands Banks investeringsenkät.

Den inhemska inflationen var fortfarande snabb samtidigt som den internationella inflationen alltså saktade av betydligt. Pris- och efterfrågetrycken, som förstärkts genom devalveringarna, samt bl.a. omsättningsskattehöjningen och vissa andra finanspolitiska åtgärder bidrog till att höja prisnivån. Jämfört med året innan steg konsumentpriserna med i genomsnitt 8 ½ %. Under 1983 var uppgången densamma, även om stegringstakten under senare hälften av året påtagligt mattades av (figur 4.A). Partiprisernas ökning var däremot långsammare och blev för året i genomsnitt knappt 6 %.

Avtalslönerna höjdes från föregående år med i medeltal 8 %. På grund av löneglidningarna steg förtjänstnivån med allt som allt drygt 10 %. Trots den snabbt förbättrade produktiviteten ökade arbetskostnaderna per producerad enhet i Finland i raskare takt än i de viktigaste konkurrentländerna. Industrins genomsnittliga priskonkurrenskraft beräknad i samma valuta var till följd av devalveringarna hösten 1982 dock en aning bättre än året innan (figur 1.B).

Figur 4.

KONSUMENTPRISER OCH BYTESBALANS

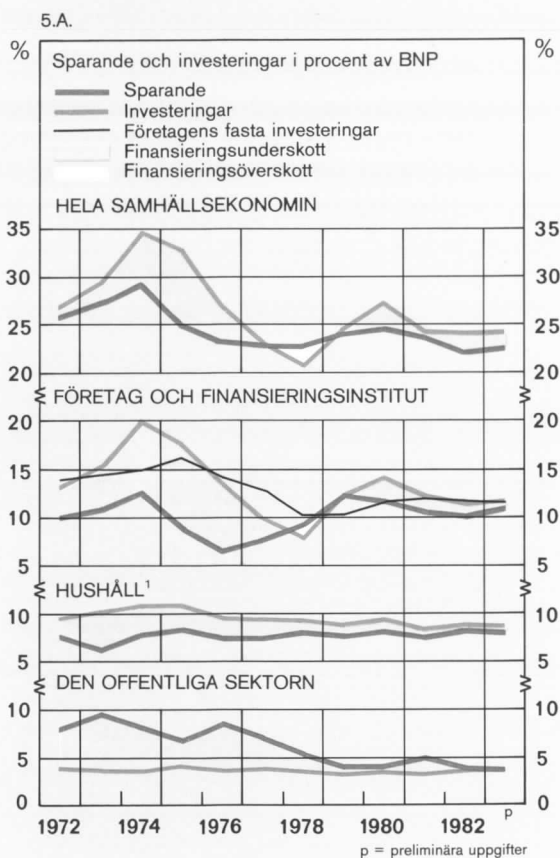

DEN UTLÄNDSKA OCH DEN INHEMSKA FINANSIERINGEN

Handelsbalansen visade trots det betydande underskottet i västhandeln ett överskott under början av året. Detta berodde på överskottet i handeln med bundna valutor, som dock hastigt krympte under senare hälften av året, varvid det åter var uppsvinget i västexporten som höll tillbaka handelsbalansunderskottets tillväxt. Underskottet blev därmed ungefär lika stort som ett år tidigare eller 2 ½ mrd mk. Det härstammade till största delen från västhandeln. Tjänsteutbytet gav ett överskott på c. 4 mrd mk, vilket var närapå lika mycket som föregående år. Då faktorsättningarnas och inkomstöverföringarnas underskott växte en aning, blev underskottet i bytesbalansen 1983 drygt 5,3 mrd mk. Detta var c. 2 % av totalproduktionens värde (figur 4.B).

Figur 5.

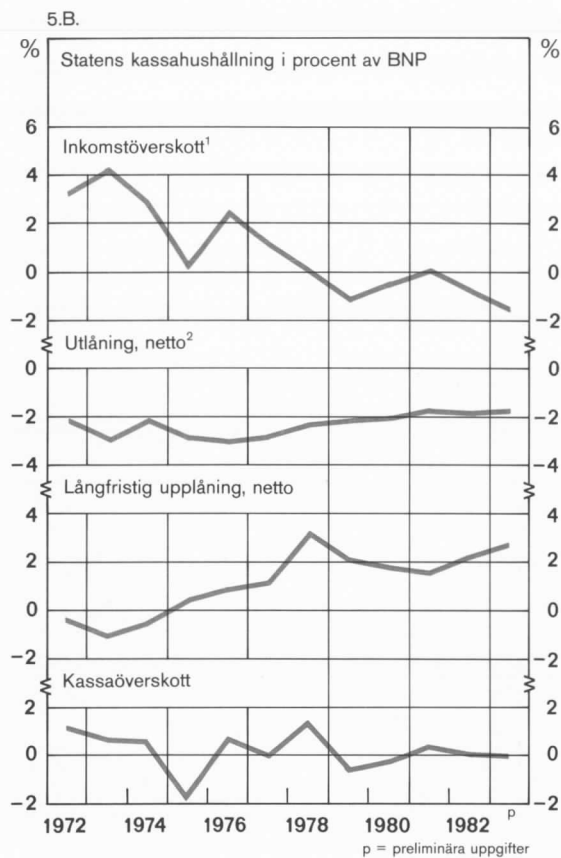
FINANSIERINGSJÄMVIKT

¹Inkl. icke vinstsyftande samfund.

Bytesbalansunderskottet var i förhållande till totalproduktionens värde lika stort som året innan, medan det inhemska sparandets och investeringarnas andel av bruttonationalprodukten ökade något (figur 5.A). Statshushållningens finansieringsläge försvagades och skillnaden mellan de löpande utgifterna och inkomsterna var 4 mrd mk (figur 5.B). Inkomstunderskottet ökade på grund av den utgiftsstegring som den tillväxtfrämjande finanspolitiken åstadkom. Tack vare det lätta läget på den inhemska finansieringsmarknaden täckte staten närmare två tredjedelar av sitt finansieringsbehov på 7 mrd mk, dvs. inkomstunderskottet och nettoutlåningen, med inhemska upplåning.

Hushållens sparbenägenhet steg fortfarande. Depositionerna växte i ungefär samma takt som året förut, medan tillväxttakten för hushållens bankkrediter avtog en aning.

¹Inkomster - utgifter, exkl. finansoperationer.

²Inkl. övriga finansinvesteringar.

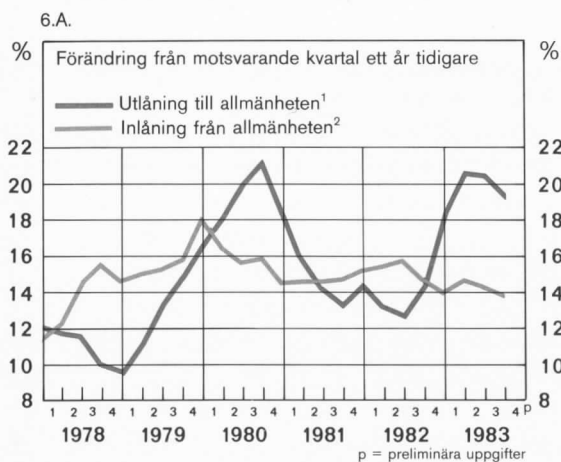
Företagens lönsamhet blev i genomsnitt bättre än under föregående lågkonjunktur och deras investeringar sjönk inte under hela recessionen. År 1983 vände investeringarna redan tydligt uppåt, och som normalt under ett investeringsuppsving, ökade företagets finansieringsunderskott. Det förekom emellertid stora skillnader mellan de olika branscherna. Företagen tydde sig framför allt till inhemsk bankfinansiering. Deras nettoimport av utländskt långfristigt lånekapital stannade trots den livligare investeringsverksamheten vid 500 Mmk. Företagens likviditet förbättrades, vilket återspeglades i en kraftig uppgång i bankernas specialinlåning.

Läget på den inhemska finansieringsmarknaden varierade under året till följd av de kortfristiga kapitalrörelserna, som i sin tur påverkades av förändringarna i de inhemska och de utländska räntorna, svängningarna i de internationella valutakurserna och de tidvis förekommande förväntningarna om en sänkning av markens internationella värde. Trots att betalningsströmmarna inom handeln med bundna valutor också fluktuerade avsevärt, hade de utländska transaktionerna totalt sett endast obetydligt inflytande på den inhemska finansieringsmarknaden. Merparten av bytesbalansunderskottet täcktes med kapitalimport. Långfristigt kapital importerades till ett nettobelopp av 2.3 mrd mk, medan nettoimporten av kortfristigt kapital uppgick till endast 0.8 mrd mk.

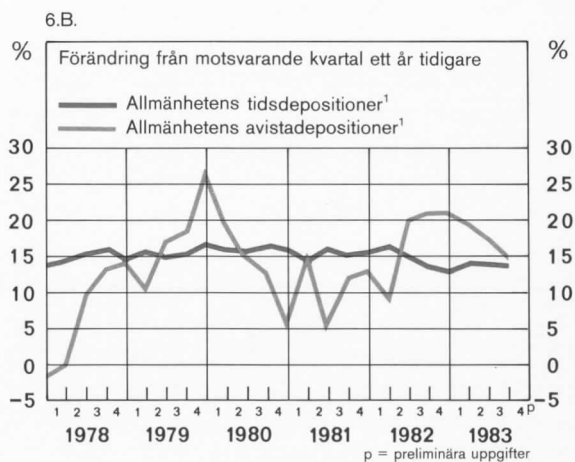
Den konvertibla valutareserven belöpte sig vid årets slut till 8.2 mrd mk, varav en fjärdedel utgjordes av de reservkrediter som Finlands Bank upptagit. Ett år tidigare hade den konvertibla reserven uppgått till 9 mrd mk inkl. 2.6 mrd mk i reservkrediter. Den bundna reserven ökade betydligt under början av året. Mot slutet av året krympte den i snabb takt till drygt 500 Mmk eller c. en tredjedel av reserven vid föregående årsskifte.

Den acceleration i bankernas utlåningsökning som inletts hösten 1982 fortsatte 1983 och under början av året steg krediterna till allmänheten i en årstakt av över 20 % (figur 6.A). Ehuru de höga tillväxtsiffrorna till en del förklarades av de ökade förmedlingen av marknadspengar via bankernas balansräkningar, finansierade bankerna skillnaden mellan sin kreditgivning och inlåning också med centralbankskredit och mot slutet av året med ökad kapitalimport. Kreditgivningen stimulerade investeringsuppgången, men då den samtidigt befarades öka inflationstrycken, stramade Finlands Bank åt penningpolitiken i flera omgångar. Åtstramningen av finansieringsvillkoren hade dock inte ännu någon nämnvärd effekt under 1983 och sålunda mattades kredittillväxten endast något av i slutet av året. Bankkrediterna ökade 1983 med c. 17 %. Allmänhetens avistadepositioner gick upp med 9 % och tidsdepositionerna gick upp med 13 % (figur 6.B).

Figur 6.
BANKERNAS UT- OCH INLÅNING

¹Inkl. inhemska krediter i utländsk valuta och obligationskrediter.
²Inkl. inhemska depositioner i utländsk valuta.

¹Inkl. inhemska depositioner i utländsk valuta.

CENTRALBANKSPOLITIKEN

Den allt större skillnaden mellan inflationstakten i Finland och i de viktigaste konkurrentländerna och den allt tydligare konjunkturuppgången under 1983 ledde till att den centralbankspolitiska linjen stegvis ändrades i en mera efterfrågedämpande riktning. Markens externa värde hölls stabilt. Inom penningpolitiken företogs en höjning av räntenivån, kassareservskyldigheten justerades uppåt och villkoren för centralbanksfinansieringen skärptes. Penningmarknaden var dock lätt under största delen av året. På hösten blev det nödvändigt att kännbart höja dagsräntan för att stoppa det valutautflöde som kursförväntningarna gett upphov till. Genom expansionen i marknaden med fri räntebildning och revideringen av det penningpolitiska styrsystemet kom räntan att få en något större inverkan på penningmarknaden och valutarörelserna.

PENNINGPOLITIKEN

Huvuddragen i penningpolitiken

Efter den lättnad som präglat penningmarknaden i inemot två år blev det under 1983 uppenbart att det endast genom en kännbar åtstramning av greppet var möjligt att påverka inflationen och kredittillväxten i en sådan riktning som den ekonomiska jämvikten på lång sikt och konjunkturutsikterna förutsatte.

Till följd av valutaspekulationen före devalveringarna hösten 1982 och den livliga efterfrågan senare blev penningmarknaden temporärt stramare mot slutet av 1982. Under de första månaderna 1983 hade säsongfaktorerna och betalningarna i bundna valutor en lättande effekt, samtidigt som kreditefterfrågan var anmärkningsvärt stor beroende på bl.a. de stigande inflationsförväntningarna. Accelerationen i bankernas utlåningstillväxt, som börjat föregående höst, fortsatte och krediterna till allmänheten ökade med en årstakt av över 20 % under hela början av året. Den snabba tillväxten förklarades visserligen också av den ökade förmedlingen av marknadspengar via bankernas balansräkningar. Finlands Bank ingrep i utvecklingen genom att i början av året i flera omgångar höja kassareservskyldigheten och dagsräntan. Den 1 juli steg också grundräntan och de därvid bundna administrativa räntorna.

I september ansträngdes bankernas likviditet av

det kapitalutflöde som kursförväntningarna åstadkom. Finlands Bank reagerade på kapitalutflödet genom att kännbart höja dagsräntan och även efter det att oron avtagit hålla den på en relativt hög nivå. Läget på finansieringsmarknaden skärptes också av att den bundna reserven drastiskt sjönk från september till årets slut. Bankkrediternas tillväxttakt saktade av en aning mot slutet av året.

I det penningpolitiska styrsystemet gjordes under året ett flertal ändringar. Syftet var att effektivisera och förenkla den penningpolitiska arsenalen. Systemets centrala element — regleringen av medelräntan på depositionsbankernas utlåning — justerades så, att bankerna tilläts överföra en del av kostnaderna för sin specialinlåning på den fria marknaden till utlåningsräntorna. Bankerna rekommenderades tillämpa höjningsrätten främst på nya och omsatta krediter. Åtgärden syftade till att i någon mån korrigera de skevheter som orsakats av den stora skillnaden mellan marknadsräntorna och de reglerade räntorna. Genom reformen ökade i viss mån även räntans betydelse för dirigeringen av efterfrågan och tillgången på kredit.

Verksamheten på Finlands Banks dagsmarknad utvecklades också under året. På våren avskaffades systemet med tilläggsränta för dagslånen och man återgick till en enhetlig ränta för lån och depositioner på dagsmarknaden. I slutet av året beslöt det att de utlandsägda banker som verkat i Finland

sedan 1982 från början av 1984 skulle få samma ställning på dagsmarknaden som de inhemska affärsbankerna. Detta, dvs. att antalet banker som kan delta på dagsmarknaden utökades, förväntades öka kanaliseringen av medel från den fria marknaden till Finlands Banks dagsmarknad. Härigenom skulle marknadsräntan bindas ännu starkare till dagsräntan.

I slutet av året beslöt Finlands Bank dessutom att med verkan från den 1 januari 1984 helt slopa affärsbankernas centralbankskreditkvoter till grundränta. Finlands Banks grundränta skulle också i fortsättningen förbli den centrala referensräntan inom räntesystemet.

Centralbanksfinansieringen och kassareservdepositionerna

De ändringar som under året gjordes i villkoren för affärsbankernas centralbanksfinansiering avsåg i första hand att klarlägga och förenkla det penningpolitiska styrsystemet. Samtidigt ansträngde de emellertid också bankernas ställning i någon mån. Under början av året var kostnaderna för centralbanksfinansieringen differentierade; en del av finansieringen beviljades till grundränta, en del till dagsränta och för dagslån utöver en viss gräns debiterades dagsränta plus tilläggsränta. Efter det att tilläggsräntan slopats vid början av maj var marginalräntan för centralbanksfinansieringen lika stor som dagsräntan. Då kvoterna till grundränta avskaffas vid ingången av 1984 beviljas centralbankfinansieringen enbart i form av dagslån.

Villkoren för centralbanksfinansieringen förenklades dessutom genom att systemet med ränteutjämning upphävdes vid 1983 års början. Systemet hade bidragit till att nedbringa de kostnader som affärsbankerna vid dagsmarknaden åsamkades av statens kassaöverskott. För att åtgärden inte skulle strama åt affärsbankernas ställning sänkte Finlands Bank samtidigt dagsräntan från 11.5 till 11.0 %.

Dimensioneringen av penningpolitiken justerades flera gånger under årets lopp närmast med hjälp av dagsräntan. I syfte att neutralisera lättningen på

penningmarknaden i början av året minskades rätten att utnyttja dagslån utan tilläggsränta den 1 februari från 1 600 Mmk till 800 Mmk. Samtidigt vidtog steg i riktning mot en enhetlig ränta på dagsmarknaden: tilläggsräntan på dagslån sänktes från 4 till 2 %, medan dagsräntan höjdes från 11 till 12 %. Den 1 mars steg dagsräntan till 13 % och den 1 maj till 15 %, varvid dessutom tilläggsräntan på dagslånen helt slopades.

För att få ett slut på valutaspekulationen i början av hösten höjde Finlands Bank dagsräntan den 15 september från 15 till 18 %. Sedan valutamarknaden åter stabiliserats sänktes dagsräntan ännu samma månad till 17.5 % och i oktober ytterligare stegvis till 16.7 %. Då kreditgivningen emellertid ännu under slutet av året fortsatte att växa i relativt snabb takt, beslöt Finlands Bank att med verkan från den 1 januari 1984 på nytt höja dagsräntan till 17.5 %.

AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSKREDITKVOTER 1983, MMK

	1.2.1982— 31.12.1983
ACA	83.6
FBF	90.8
HAB	22.0
KOP	98.8
SCAB	102.0
ÅAB	2.8
Summa	400.0

TILLÄGGSRÄNTESKALAN FÖR AFFÄRSBANKERNAS DAGSLÅN 1983

	Dagslånerätt utan tilläggsränta
1.11.1982—31.1.1983 Nedre gräns för dagslån med 4 % tilläggsränta	4 × kvotsumman eller 1 600 Mmk
1.2.—30.4.1983 Nedre gräns för dagslån med 2 % tilläggsränta	2 × kvotsumman eller 800 Mmk
1.5.1983— Ingen tilläggsränta	

Figur 7.

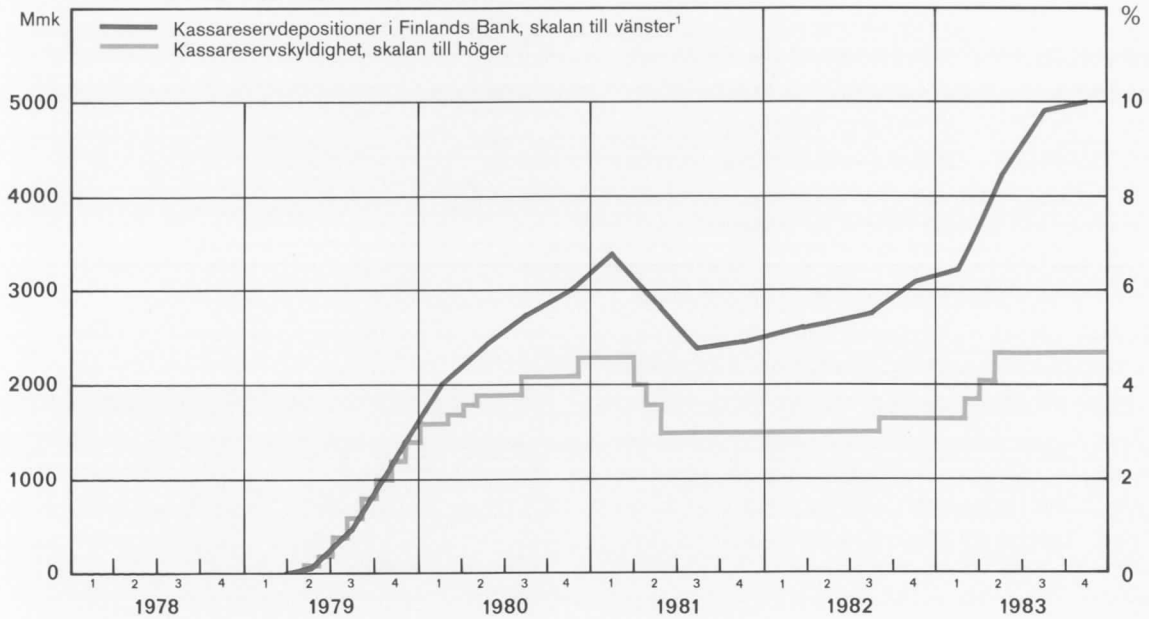
CENTRALBANKSFINANSIERINGEN OCH KASSARESERVDEPOSITIONERNA

7.A. AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSPOSITION

¹ Kvartalsgenomsnitt av dagsvärdena.

7.B. BANKERNAS KASSARESERVDEPOSITIONER

¹ Kvartalsgenomsnitt av dagsvärdena.

Kassareservskyldigheten höjdes under början av året stegvis från 3.3 till 4.7 %. Denna procentsats tillämpades på bankernas inlåning från slutet av april. Avsikten var att förhindra en likviditets-expansion på finansieringsmarknaden och att hålla bruttobeloppet av affärsbankernas centralbanksfinansiering tillräckligt stort för att bevara penningpolitikens styreffekt. Beloppet av kassa-reservdepositionerna växte under året med knappt 2 mrd mk. Vid årets slut uppgick de till drygt 5 mrd mk. C. 80 % av ökningen berodde på höjningen av kassareservskyldigheten och resten på tillväxten i den inlåning som låg till grund för depositionerna.

Skärpningen av den penningpolitiska linjen kunde skönjas i utvecklingen av kostnaderna för affärsbankernas centralbanksfinansiering. Medelräntan på hela centralbanksfinansieringen steg mot slutet av året till följd av uppjusteringarna av dagsräntan och utgjorde för året i genomsnitt 15.1 %. Året innan hade motsvarande ränta varit 12.0 %. Även marginalräntan¹ för centralbanksfinansieringen och de absoluta kostnaderna för affärsbankernas centralbanksfinansiering steg i slutet av året. Att kostnadsbelastningen växte berodde förutom på dagsräntehöjningarna också på den ökade användningen av centralbanksfinansiering.

Räntepolitiken

Finlands Bank höjde den 1 juli grundräntan från 8.5 till 9.5 %. Därigenom steg den nedre gränsen för räntan på Finlands Banks inhemska krediter till andra än bankerna till 7.0 % och den övre gränsen till 12.0 %. Bankernas utlånings- och inlånings-räntor steg på motsvarande sätt med i genomsnitt en procentenhet.

¹ Marginalräntan för centralbanksfinansieringen beräknades till den 30 april genom sammanvägning av de olika affärsbankernas högsta ränta på dagslånen. Som vikter användes bankernas andelar av kvotsumman. Från den 1 maj var marginalräntan lika stor som dagsräntan.

Följande räntor tillämpades på inlåningen 1983:

	1.6.1982– 30.6.1983 %	1.7.1983– %
Premie- och skattelättnads-depositioner bundna på 36 månader ¹	9.00	10.00
Depositioner bundna på 24 månader	8.25	9.25
Bostadssparpremie-depositioner ²	7.25	8.25
Depositioner bundna på 12 månader	7.00	8.00
Depositioner bundna på 6 månader	5.50	6.50
Depositioner med 6 månaders uppsägningstid	5.50	6.50
Depositioner med 4–5 månaders uppsägningstid	3.75	4.75
Depositioner med 2–3 månaders uppsägningstid	2.75	3.75
Depositioner med 1 månads uppsägningstid	1.75	2.75
Sparräkningar och kapitalräkningar	4.25	5.25
Bruksräkningar ³	4.25	5.25
Checkräkningar och postgirokonton ³	1.25	2.25

¹ Staten erlade ytterligare 1.25 % per år i räntestöd för premiedepositionerna. Dessutom kunde deponenten vinna en sparpremie. Lagen tillämpas på depositioner, vilkas första insättning gjort senast 31.3.1980. Sedan utgången av 1979 har det inte längre varit möjligt att göra skattelättnadsdepositioner.

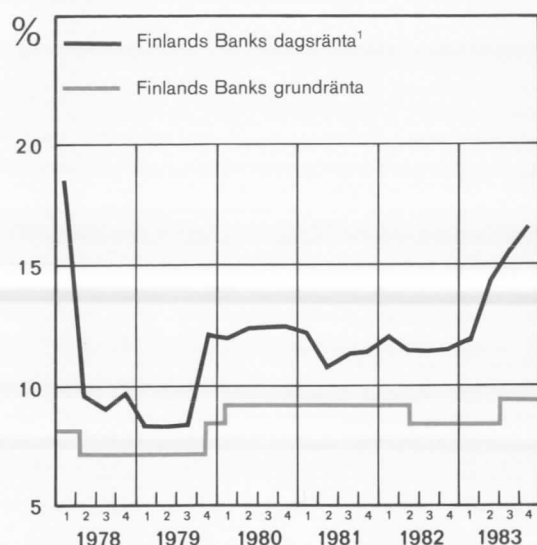
² Räntan var lika med summan av räntan på kapitalräkningar, en tilläggsränta om 1.25 % som erlades av penninginstituten och statens bostadssparpremie om 1.75 %. Insättningarna skulle göras under minst åtta på varandra följande kalenderkvartal.

³ Räntan beräknades på kalendermånadens lägsta saldo.

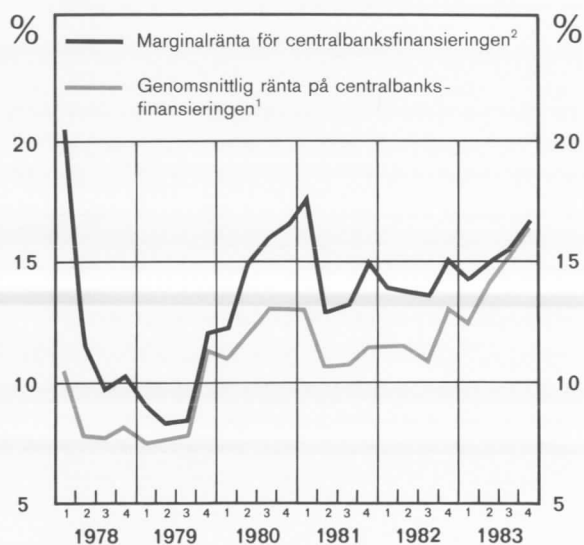
Vid början av maj beviljades bankerna rätt att överföra en del av kostnaderna för specialinlåningen i mark på sina utlåningsräntor. Vid beräkningen av räntehöjningsrätten beaktades som kostnader för specialinlåningen endast de räntekostnader som översteg medelräntan på utlåningen. Av dessa kunde 40 % från början av maj överföras på utlåningsräntorna. Den 1 oktober höjdes överföringsrätten till 50 % och vid början av 1984 till 60 %.

Bankernas högsta tillåtna utlåningsränta höjdes den 1 maj från 12.5 till 13.0 %. Avsikten var att i anslutning till revideringen av medelräntans reglering öka bankernas möjligheter till räntedifferentering. I samband med höjningen av grundräntan den 1 juli steg den högsta tillåtna utlåningsräntan

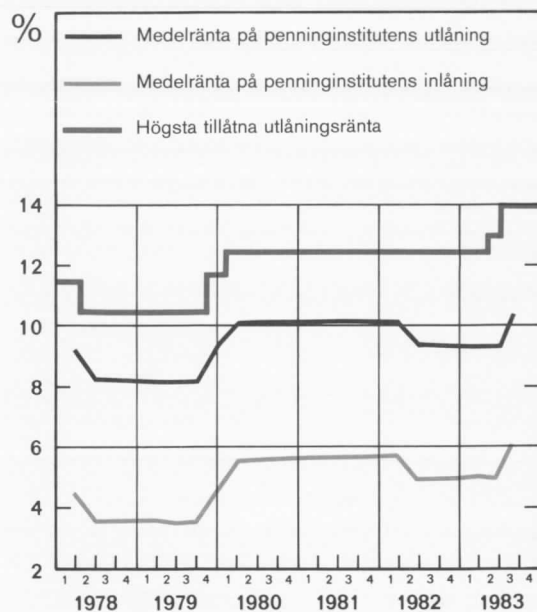
Figur 8.
RÄNTOR
8.A.

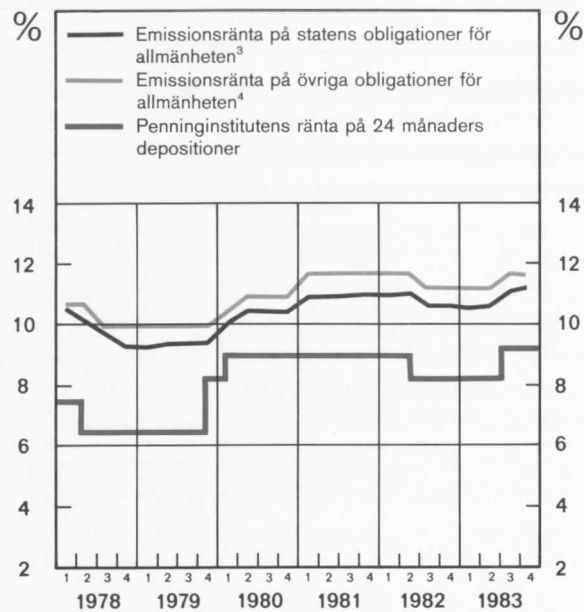
8.B.

8.C.

8.D.

¹Genomsnitt av dagsvärdena.

²De olika bankernas högsta ränta på centralbanksfinansieringen sammanvägd med bankernas andelar av kvotsumman.

³Vägd med försäljningen.

⁴Vägd med emissionsbeloppen.

till 14 %. Vid början av 1984 slopades den övre gränsen för bankernas utlåningsräntor då det gällde sammanslutningars check- och växelkredi-

ter. Härigenom blev det möjligt att höja krediträntan isynnerhet för de sammanslutningar som fungerar som placerare av marknadspengar.

Medelräntan på penninginstitutens utlåning uppgick vid årets slut till 10.39 % mot 9.36 % ett år tidigare. Förutom genom höjningen av grundräntan fick bankerna ökat utrymme att höja utlåningsräntorna också genom ändringen av medelräntans reglering. Till följd av revideringen av regleringssystemet steg bankernas utlåningsräntor före utgången av året med i genomsnitt 0.12 procentenheter.

Medelräntan på penninginstitutens inlåning frånsett specialinlåningen till marknadsränta var

vid slutet av året 6.08 %. Ränthemarginalen utgjorde 4.31 procentenheter. Räntan på den specialinlåning som upptagits i bankernas balansräkningar låg i genomsnitt c. 2 procentenheter lägre än marginalräntan på centralbanksfinansieringen. Skillnaden varierade något under årets lopp och var minst eller drygt 1 procentenhet i början av året. Räntebeslutet i juli hann inte nämnvärt påverka räntan för statens nya obligationslån för allmänheten 1983. Emissionsräntorna steg under året med i genomsnitt knappt 0.2 procentenheter.

DE VÄGDA MEDELRÄNTORNA PÅ PENNINGINSTITUTENS UTLÅNING OCH INLÅNING SAMT RÄNTEMARGINALERNA VID SLUTET AV 1982 OCH 1983, %

	31.12.1982			31.12.1983		
	Utlåning	Inlåning	Ränthemarginal	Utlåning	Inlåning	Ränthemarginal
Postbanken	9.02	4.10	4.92	10.09	5.04	5.05
Affärsbankerna	8.95	5.01	3.94	10.18	6.14	4.04
Sparbankerna	9.85	5.33	4.52	10.65	6.31	4.34
Andelsbankerna	9.73	5.23	4.50	10.64	6.24	4.40
Samtliga penninginstitut	9.36	5.04	4.32	10.39	6.08	4.31

Utlåtanden om obligationslån

Finlands Bank gav under året statsrådet 29 utlåtanden om privata obligationslån. Samtliga lån fick ett tillstyrkande utlåtande och statsrådet beviljade emissionstillstånd för dem alla. Lånens sammanlagda nominella värde utgjorde 1 826 Mmk, vilket var 429 Mmk mark mindre än ett år tidigare. Nedgången berodde åtminstone till en del på den ökade användningen av debenturer och andra masskuldebrev. Däremot bidrog ökningen på knappt en miljard mark i volymen av de obligationer som staten emitterade sannolikt inte till att de privata emissionerna föll tillbaka.

I och med att volymen av de lån som var avsedda för allmänheten ökade, minskade lånen för andra än allmänheten kännbart i volym. Mest sjönk industri- och kraftbolagens lån.

Lånen för allmänheten hade en lånetid på 10 år. Räntan på de lån som emitterades i början av året var 11.25 %, medan de lån som emitterades efter höjningen av grundräntan löpte med en ränta om 11.75 %.

Lånen för allmänheten hade en fast ränta och var skattefria. Av lånen för andra än allmänheten löpte endast ett med fast ränta. Eftersom det emitterades efter höjningen av grundräntan utgjorde räntan 11.75 %.

Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna

De kassamedel som staten kanaliserade till Finlands Bank placerades såsom tidigare dels direkt mot depositionsbevis, dels på dagsmarknaden via

PRIVATA OBLIGATIONSBLÅN ENLIGT SEKTOR OCH EMITTENT 1982 OCH 1983

Emittent	Antal			Nominellt värde, Mmk		
	1982	1983	Förändring	1982	1983	Förändring
Obligationer för allmänheten						
Privata hypoteksinrättningar	9	9	—	600	700	+ 100
Övriga obligationer						
Privata hypoteksinrättningar	11	8	— 3	980	865	— 115
Industri- och kraftbolag	19*	14**	— 5	515	305	— 210
Kommuner	3	—	— 3	74	—	— 74
Utvecklingskreditinstitut	2	—	— 2	96	—	— 96
Övriga sammanlagt	35	22	— 13	1 665	1 170	— 495
Totalt	44	31	— 13	2 265	1 870	— 395
Statens obligationslån	14	15	+ 1	2 993	3 908	+ 915

* om ett av lånen gavs utlåtande 1981.

** om två av lånen gavs utlåtande 1982.

Postbanken. Depositionsbevisen ersattes vid början av november med ett depotionskonto för staten i Finlands Bank. Statens depositioner i Finlands Bank var störst i januari och minst i juni. Det lån på 1 miljard mark som beviljats staten 1982 lyftes i sin helhet under året.

De tidsbundna depositionerna i Finlands Bank bestod till största delen av de investeringsdepositioner som företagen gjort i anslutning till investeringsreserveringarna. Den användningsrätt för investeringsreserveringar som statsrådet beviljat 1982 och som gällde reserveringar gjorda för räkenskapsperioder avslutade senast 31.12.1981 upphörde vid utgången av 1983. Det oaktat uppgick depositionerna i anslutning till de frigivna reserveringarna vid årsskiftet till drygt 600 Mmk. Trots att användningsperioden utgått kan de frigivna depositionerna ännu utnyttjas för godkända investeringar som gjorts under 1983. De investeringsdepositioner som baserade sig på investeringsreserveringarna minskade under året endast med knappt 10%. Nya depositioner gjordes nämligen i nästan samma utsträckning som gamla lyftes.

De särskilda finansieringsarrangemangen

Finlands Banks andel av de särskilda finansie-

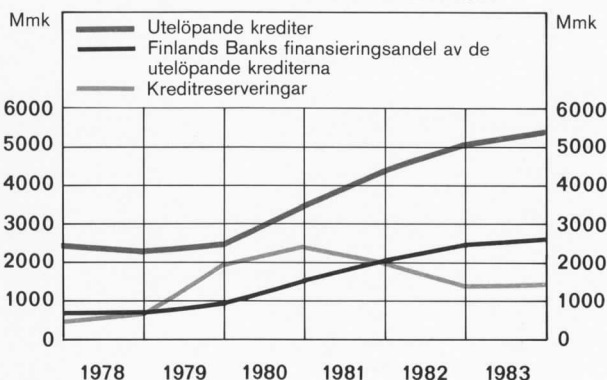
ringsarrangemangens kreditbestånd var vid årets slut 4 563 Mmk eller 5 % större än ett år tidigare.

Inom ramen för det finansieringsarrangemang som gäller inhemska leveranskrediter (s.k. KTR-krediter) finansieras den inhemska industrins leveranser av kapitalvaror till inhemska beställare. Genom arrangemanget skall de finländska företagen på den inhemska marknaden garanteras lika goda finansiella konkurrensvillkor som de utländska tillverkarna. Finlands Bank, affärsbankerna och Postbanken deltar i finansieringsarrangemanget. Finlands Banks andel av den kreditfinansierade delen av köpeskillingen reducerades i maj från 50 till 40 %. Räntan på KTR-krediterna steg till följd av justeringen av grundräntan vid början av juli till 9,5 %. I april beslöt Finlands Bank dessutom att tillsvidare inte delta i finansieringen av såginvesteringar.

Inhemska leveranskrediter reserverades 1983 till ett belopp av 1 523 Mmk, varav maskiner till skogsindustrin stod för 50 % och fartyg för 15 %. Vid årets slut var kreditreserveringar på 1 431 Mmk i kraft, dvs. 4 % mindre än ett år tidigare. Dragningarna av inhemska leveranskrediter uppgick till 1 591 Mmk, vilket var 337 Mmk mindre än året innan. Hela kreditbeståndet växte från föregående

Figur 9.
DE SÄRSKILDA FINANSIERINGSARRANGEMANGEN

9.A. FINANSIERING AV INHEMSKA LEVERANSER

9.B. FINANSIERING AV NYEXPORTKREDITER OCH KORTFRISTIGA EXPORTKREDITER

år med 245 Mmk till 5 391 Mmk. Härav utgjorde Finlands Banks finansieringsandel 2 662 Mmk.

Finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter är avsett för finansiering av sådana högst 24 månaders exportkrediter som beviljats den utländska köparen i samband med export som skall betalas i konvertibel valuta. Maximibeloppet för de kortfristiga exportkrediter som Finlands Bank beviljar var för året i medeltal 50 Mmk per företag. Den ränta som för finansieringen debiterades företagen steg den 1 juli i samma mån som grundräntan eller till 8.75 % för exportleveranser med en betalningstid av högst 12 månader och till 9.25 % då betalningstiden överskred 12 månader.

Kreditbeståndet för finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter växte med 5 % och uppgick vid årets slut till 1 329 Mmk inkl. 34 Mmk i exportfactoringkrediter till finansieringsbolag. Av hela kreditbeståndet representerade verkstadsindustrin 37 %, metallindustrin 10 % och textil-, beklädnads- och läderindustrin 9 %. Finansieringen utnyttjades vid årets utgång av 800 företag.

Med nyexportkrediter finansieras det behov av driftskapital under tillverkningstiden som beror på småindustrins och den medelstora industrins exportökning. De finansierande bankerna debiterar för nyexportkrediterna en ränta som ligger 0.75 pro-

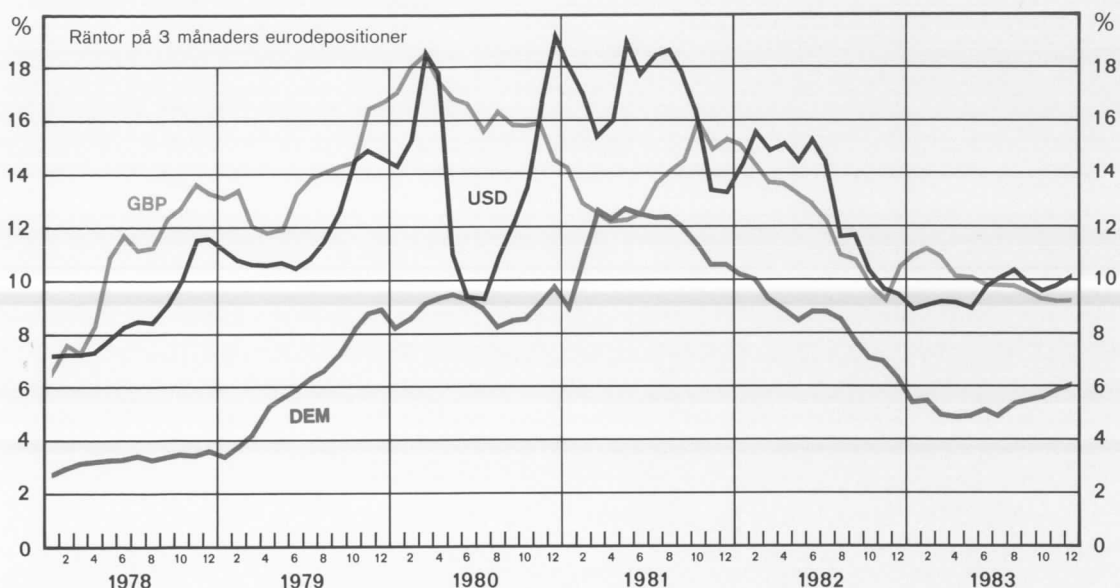
centenheter under Finlands Banks grundränta. Räntan steg vid början av juli i samma mån som grundräntan eller till 8.75 %. Kreditbeståndet för finansieringsarrangemanget med nyexportkrediter ökade med 12 Mmk från föregående år och uppgick vid årsskiftet till 572 Mmk. Metall- och verkstadsindustrins andel av kreditbeståndet utgjorde 30 %, textil-, beklädnads- och läderindustrins 26 % och pälsdjursfarmernas 14 %. Nyexportkrediter utnyttjades vid årets slut av 2 477 företag, av vilka 1 738 var pälsdjursfarmer.

VALUTAPOLITIKEN

Den internationella valuta- och finansieringsmarknaden

Den internationella valutamarknaden kännetecknades av kraftiga kursfluktuationer även under 1983. Dessa var framför allt en följd av den olikartade ekonomiska politiken i de största industriländerna och de därav betingade ränteskillnaderna samt det osäkra politiska läget i världen. Dollarkursens uppgång, de höga räntorna och den otillfredsställande konjunkturuppgången i Europa försvårade de skuldsatta u-ländernas ekonomiska ställning. Ett flertal länder med betalningssvårigheter var under året tvungna att omförhandla sina skulder.

Figur 10.
EURODEPOSITIONERNAS RÄNTOR

Även om Förenta staterna mot slutet av 1982 lätta- de sin strama penningpolitik med reglering av pen- ningmängden var räntenivån under verksamhets- året fortfarande anmärkningsvärt hög jämfört med de övriga stora industriländernas räntenivå och isynnerhet i relation till den avtagande inflationen. De amerikanska bankernas s.k. primränta, dvs. den ränta som de debiterade sina bästa kunder, var vid början av januari 11,5 %. Före början av mars sjönk den med en procentenhet för att i augusti åter stiga till 11 %, där den låg kvar under resten av året. Rän- torna steg allmänt en aning under årets lopp på grund av det fortsatt höga budgetunderskottet och den starka ekonomiska återhämtningen.

3 månaders eurodollarräntan följde Förenta stater- nas räntenivå och gick under året upp med c. en procentenhet. Euroräntan för det engelska pundet sjönk något, medan D-markens ränta nästan hela året låg på drygt 5 % (figur 10).

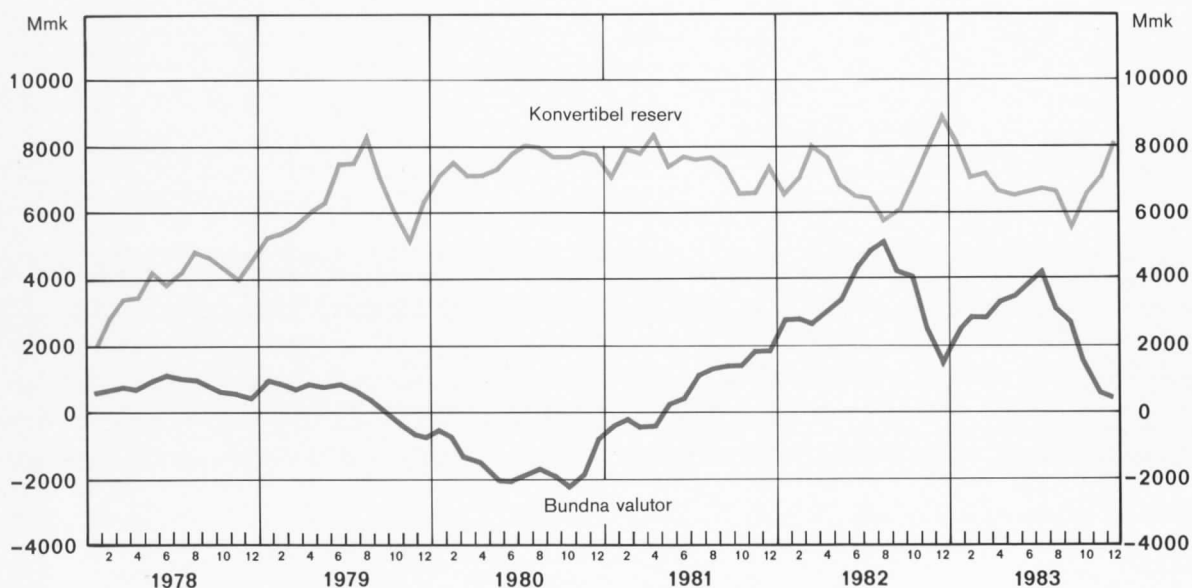
På den internationella valutamarknaden stärktes US-dollar och den japanska yenen avsevärt gende-

mot de europeiska valutorna. Dollarräntornas vänd- ning uppåt i början av året och den markanta kon- junktureförbättringen i Förenta staterna förstärkte dollarn mot D-marken så, att den vid årets slut var 15 % starkare än vid årets början. Den japanska yenens styrka kunde främst tillskrivas det stora överskottet i bytesbalansen, den höga realräntan och de påtagligt förbättrade tillväxtutsikterna.

Det engelska pundets långvariga försvagning bröts på våren och pundkurserna för ett flertal valutor sjönk betydligt. Kursutvecklingen påverkades när- mast av att osäkerhetsfaktorerna förknippade med Storbritanniens oljeintäkter minskade och att infla- tionstakten avtog. Pundräntornas fall mot slutet av året försämrade dock pundets värde på valuta- marknaden.

Inom det europeiska valutasystemet (EMS) justera- des kurserna den 21 mars till följd av skillnaderna i medlemsländernas ekonomiska utveckling. Cent- ralkursen för D-marken höjdes med 5,5 %, för den holländska florinen med 3,5 % och för den danska

Figur 11.
FINLANDS BANKS VALUTARESERV

kronan med 2.5 %. Däremot sänktes centalkursen för den franska francen med 2.5 %, för den italienska liran med 2.5 % och för det irländska pundet med 3.5 %. EMS-valutorna blev under verksamhetsåret märkbart svagare i förhållande till US-dollar.

Guldpriset sjönk drastiskt under loppet av 1983 på grund av dollarns kursutveckling och det starkt ökade utbudet av guld. Från toppnoteringen drygt 500 dollar per uns vid årets början föll priset under året med över 100 dollar.

Låneaktiviteten på den internationella finansieringsmarknaden avtog kännbart. Krediternas sammanlagda volym blev c. 140 mrd dollar eller c. 10 % mindre än året innan. Främst minskade eurokrediterna, vilket berodde på att många banker till följd av betalningsproblemen i de skuldsatta länderna drog sig bort från marknaden.

De internationella obligationsmarknaderna uppvisade en jämförelsevis livlig låneverksamhet och

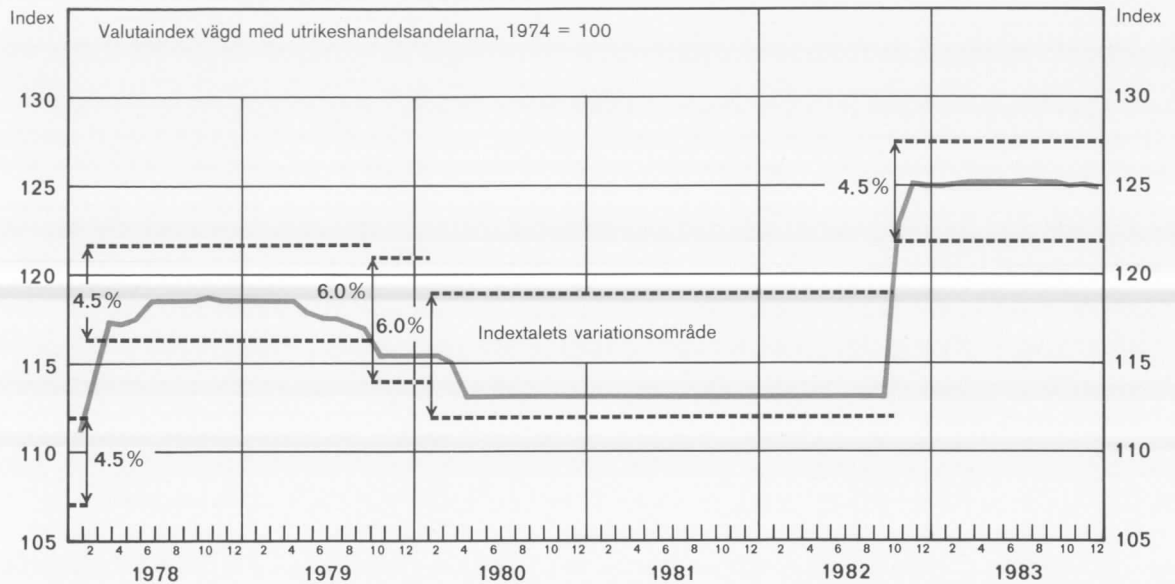
den sammanlagda volymen för nya lån steg enligt uppskattning till drygt 70 mrd dollar eller ungefär samma nivå som föregående år. Största delen härav, dvs. drygt 40 mrd dollar utgjordes av eurobondlån. Eurobondlånen — särskilt dollarbondlånen — andel av den totala upplåningen på de internationella obligationsmarknaderna minskade dock en aning under året. Däremot ökade emissionerna i schweizerfrancs, D-mark, japanska yen och engelska pund. Som en följd av räntesvängningarna löpte en ansevärd del av eurobondlånen i dollar med rörlig ränta.

Under året omreglerades en rad högt skuldsatta länders krediter. De handelskrediter som beviljades svagare låntagare uppvägde tillsammans med andra bilaterala finansieringsarrangemang nedgången i aktiviteten på eurokreditmarknaden.

Valutakurspolitiken och den inhemska valutamarknaden

På den inhemska valutamarknaden var grundtonen lugn, även om det i mars och september i viss mån

Figur 12.
FINLANDS BANKS VALUTAINDEX

förekom kursförväntningar. Dessa återspeglades i kapitalrörelserna och i Finlands Banks konvertibla valutareserv, som uppvisade stora variationer under året.

Finlands Banks valutaindextal hölls kring poängtalet 125.0; gränserna för variationsområdet var 127.5 och 121.9. Kursförändringarna på den internationella valutamarknaden fick således fullt genomslag på markkurserna för de valutor som noterades av Finlands Bank. Säljkursen för US-dollar steg under året med c. 10.0 %, medan säljkursen för det engelska pundet sjönk med 1.6 % och för D-marken med 4.1 %. Rubelns och den svenska kronans markkurser förblev i det närmaste oförändrade (figur 13 och tabell 14).

Republikens president stadfäste i december den lag som riksdagen stiftat om ändring av § 2 i myntlagen. Lagen trädde i kraft den 1 januari 1984. Enligt den nya lagen beräknas valutaindextalet, vilket anger markens externa värde, på grundvalen av de konvertibla valutor som är viktiga för Finlands utri-

keshandel. Därmed slopades rubeln, som tidigare ingått i indexet, ur de nya indexberäkningarna. Noteringen av rubeln fortsatte på samma sätt som förut. Statsrådet fastställde på framställning av Finlands Bank de grunder för beräkning av markens externa värde som lagen förutsätter och som trädde i kraft den 1 januari 1984.

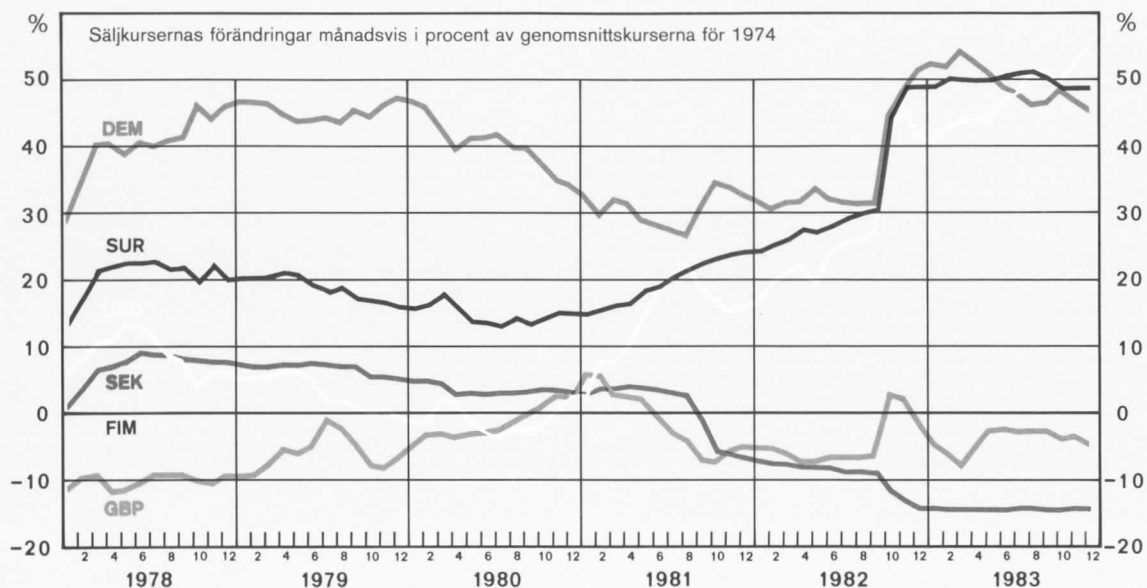
Terminsmarknaden för konvertibla valutor var tidvis rätt livlig. Oron på valutamarknaden drev i mars och september upp terminskurserna t.o.m. betydligt över den nivå som räntorna för den finska marken och de internationella valutorna hade förutsatt samtidigt som bankernas terminsskulder växte. Finlands Bank intervenerade inte under 1983 på terminsmarknaden.

Finlands Bank höjde på våren de gränser som uppställts för varje valutabanks totala valutaposition. Höjningen föranleddes av bankernas och företagens ökade aktivitet på valutamarknaden och behovet att upprätthålla gränsernas realvärde.

Finlands Bank upphörde den 27 maj att notera ter-

Figur 13.

DE VIKTIGASTE VALUTORNAS KURSENTVECKLING GENTEMOT MARKEN

minskurser för rubeln och täcka terminstransaktioner i rubel med valutabankerna och företagen. Vid slutet av 1983 uppgick nettobeloppet av Finlands Banks terminsfordringar ännu till 340 milj. rubel eller 2.5 mrd mk.

Finlands Banks konvertibla valutareserv sjönk med 810 Mmk. Vid årets början hade den uppgått till 9 005 Mmk. Störst eller 8 195 Mmk var den konvertibla valutareserven vid månads slut för december och minst eller 5 642 Mmk för september (figur 11). Nettobeloppet av de konvertibla valutorna minskade från 5 796 Mmk till 5 150 Mmk. Finlands Banks bundna valutor sjönk med 975 Mmk till 550 Mmk (se närmare s. 26).

Den utestående delen, dvs. 87.5 Mmk, av det belopp som 1976 erhöles ur Internationella valutafondens oljefacilitet, återbetalades i sin helhet under 1983.

Vid utgången av 1983 hade Finlands Bank avtal med utländska banker om kreditreserveringar på

totalt 1 500 milj. dollar eller knappt 9 mrd mk. Vid årets slut var 350 milj. dollar eller drygt 2 mrd mk av beloppet i användning.

De långfristiga kapitalrörelserna och den utländska skulden

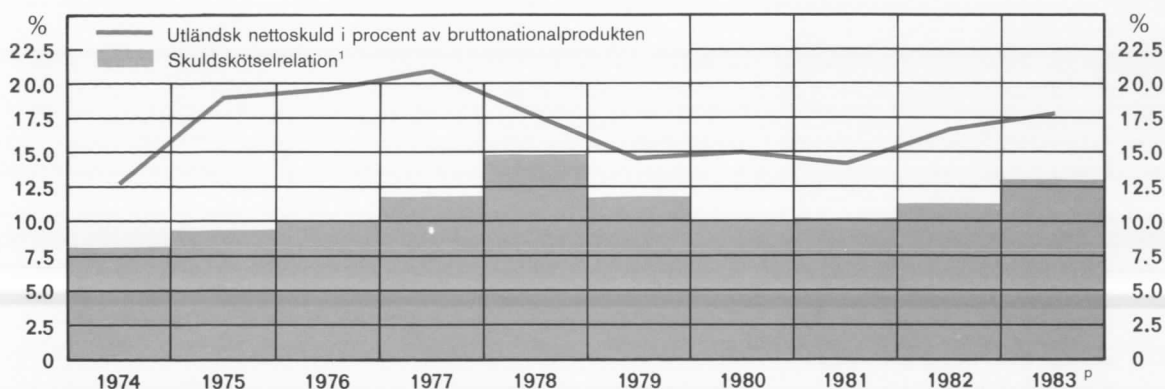
Bruttoinflödet av långfristigt kapital var lika stort som året innan eller 10.2 mrd mk. Staten importerade ungefär lika mycket kapital som den privata sektorn. Statens dragningar ökade nämligen, medan den privata sektorns minskade med c. 1.1 mrd mk från föregående år.

Dämpande på den privata sektorns kapitalimportbenägenhet verkade bl.a. det lätta läget på den inhemska finansieringsmarknaden och den svaga investeringsverksamheten inom industrin — framför allt skogsindustrin. Merparten av industrins kapitalimport gick alltjämt till skogs- och metallindustrins investeringar.

Största delen av det långfristiga lånekapitalet representerades av finansieringslån på den internatio-

Figur 14.

UTVECKLINGEN AV SKULDSÄTTNINGEN

¹Utgifterna för skötseln av hela den utländska nettoskulden (amorteringar + räntor) i procent av bytesbalansens inkomster. Utgifterna omfattar inte amorteringarna på Finlands Banks reservkrediter och oljefaciliteten.

p = preliminära uppgifter

nella finansieringsmarknaden (tabell 15). Av lånen löpte tre fjärdedelar med fast ränta och en fjärdedel med rörlig ränta. Statens utländska upplåning skedde huvudsakligen i form av masskuldebrevslån. Finansieringsinstituten fortfor att konvertera sina kortfristiga krediter till långfristiga för att förbättra strukturen hos sina skulder.

US-dollar var alltså den dominerande lånevalutan. En tredjedel av de lån som lyftes under verksamhetsåret var denominerad i US-dollar mot 44 % ett år tidigare. Till nedgången bidrog den minskade tillgången på eurobondlån i dollar och de starka växlingarna i dollarkursen. Av de lyfta lånen var 16 % denominerad i D-mark och 15 % i schweizerfrancs.

VILLKOREN FÖR FINANSIERINGSLÅN MED FAST ELLER RÖRLIG RÄNTA 1980—1983

	Lån med fast ränta		Lån med rörlig ränta	
	Medel-ränta %	Genomsnittlig betalningstid år	Genomsnittlig räntemarginal %	Genomsnittlig betalningstid år
1980	7.9	7.4	0.53	6.5
1981	11.7	6.6	0.52	6.5
1982	11.0	5.6	0.50	5.9
1983	9.8	5.8	0.56	4.0

Kreditvillkoren för finansieringslånen med fast ränta var en aning fördelaktigare än föregående år. Deras medelränta sjönk under året från 11.0 till 9.8 % och den genomsnittliga betalningstiden steg från 5.6 till 5.8 år. För lånen med rörlig ränta försvagades villkoren däremot främst genom att betalningstiderna blev kortare.

Långfristigt utländskt lånekapital utfördes till ett c. 3.2 mrd mk mindre bruttobelopp än ett år tidigare vilket bl.a. förklarades av att de finländska företagens exportkrediter för fartygsleveranser för 1983 var mindre än normalt. Kapitalexporten hade därtill året innan stigit till en ovanligt hög nivå på grund av finansieringsarrangemanget om c. 2 mrd mk inom handeln med Sovjetunionen.

Nettoimporten av långfristigt lånekapital, dvs. skillnaden mellan fordringar och skulder, uppgick till 3.3 mrd mk. Reducerande på nettokapitalimporten verkade statens exceptionellt stora amorteringar. Inom den privata sektorn blev amorteringarna ungefär lika stora som dragningarna på nya lån. Långfristiga exportkrediter amorterades dessutom till ett 0.4 mrd mk större belopp än vad som lyftes.

Tillväxten i finländska företags direkta investeringar i utlandet fortsatte 1983. Nettokapitalutför-

seln i form av direkta investeringar var en fjärdedel större än 1982 eller 1 452 Mmk (tabell 15). Nettobeloppet av utländska företags direkta investeringar i Finland uppgick till 88 Mmk.

Under verksamhetsåret emitterades med Finlands Banks tillstånd fem finländska företags aktier på utländska kapitalmarknader. Det sammanlagda beloppet av dessa emissioner och utlänningars köp av fria aktier på Helsingfors Fondbörs uppgick till 544 Mmk.

Finlands långfristiga nettoskuld (inkl. direkta investeringar) belöpte sig vid utgången av 1983 till 44.0 mrd mk, vilket var 3.9 mrd mk eller 9.7 % mera än vid föregående årsskifte. Av ökningen härrörde c. 2.1 mrd mk (53.3 %) från förändringar i valutakurserna. Den totala utländska nettoskulden utgjorde vid årets slut 47.0 mrd mk eller 17.7 % av bruttonationalprodukten till marknadspris. Statskuldens andel av bruttonationalprodukten var 8.2 %.

De kortfristiga kapitalrörelserna

Nettoimporten av kortfristigt kapital var 0.8 mrd mk, då 0.6 mrd mk i återbetalda reservkrediter beaktats. Trots nedgången i den internationella räntenivån i slutet av 1982 ledde utflödet av kortfristigt kapital via valutabankerna under första kvartalet 1983 till en nettoexport på c. 1 mrd mk. Orsaken låg i de förväntningar som i slutet av februari och i mars riktades mot markens externa värde. Då valutamarknaden småningom blev lugnare, nådde bankernas utländska nettoskuld före slutet av juli åter nivån vid årets början. I september ledde det ånyo sviktande förtroendet för markens externa värde till en nettoexport av kortfristigt kapital, som dock snabbt hejdades genom en åtstramning av penningmarknaden. Mot slutet av året tilltog bankernas benägenhet att importera utländskt kapital som en följd av det stramare läget på den inhemska penningmarknaden och uppsvinget i investeringsverksamheten. Valutabankernas import av kortfristigt utländskt kapital uppgick 1983 till c. 1 mrd mk. Huvuddelen härav användes till att täcka tillväxten i bankernas terminsfordringar. I form av handelskrediter importerade företagen under årets lopp kortfristigt kapital till ett belopp av 400 Mmk.

Åtgärder i anslutning till valutaregleringen

Finlands Bank beslöt i mars att förenhetliga kreditregleringen gällande köp ur konsignationslager med de allmänna bestämmelserna om importkredit. Samtidigt sänktes de övertidsavgifter som upp bärs för leveranskrediter på över sex månader. Finlands Bank beslöt dessutom att under vissa förutsättningar tillåta i Finland bosatt ingå terminskontrakt med utländsk bank. Besluten trädde i kraft den 1 maj 1983.

I december höjde Finlands Bank vissa maximibelopp i valutabestämmelserna. Beloppet för resevaluta höjdes och användningen av resevaluta preciserades till sin ordalydelse i valutabestämmelserna. Valutabankerna beviljades rätt att utfärda utförseltillstånd för valuta. Dessutom inkluderades betalningar på grund av financial futures-kontrakt och marknadsföringskostnader vid export i valutabanksautomatiken. Avsikten var att förenkla valutabestämmelserna och justera beloppens realvärde till följd av penningvärdeförsämringen. Besluten trädde i kraft den 1 januari 1984. Statsrådet ändrade sitt beslut om resevaluta på motsvarande sätt och upphävde stadgandena om utförsel och införsel av 500 marks sedlar. Dessa beslut trädde likaså i kraft vid ingången av 1984.

Arrangemangen med de länder som Finland har betalningsavtal med

Finland hade vid slutet av 1983 clearingbaserade betalningsavtal med Sovjetunionen, Bulgarien, Tyska demokratiska republiken och Ungern. Clearingavtalen med Polen och Tjeckoslovakien var formellt alltjämt i kraft, men i praktiken fortsatte experimentet med betalningar i konvertibla US-dollar. Finland och Tjeckoslovakien kom i november överens om att betalningarna åren 1984 och 1985 kan ske också i andra konvertibla valutor.

Enligt det långfristiga handelsavtal som 1982 undertecknats mellan Finland och Kina användes fr.o.m. 1.1.1983 konvertibla valutor inom betalningsrörelsen länderna emellan. Övergången förändrades av Kinas inträde i Internationella valutafonden.

Vid början av september trädde en ändring av betal-

ningsavtalet mellan Finland och Tyska demokratis- ka republiken i kraft, enligt vilken clearingvalutan ändrades från US-dollar till finska mark. I ett tekniskt bankavtal mellan Finlands Bank och Deutsche Aussenhandelsbank AG i anslutning till betalningsavtalet preciserades förfarandet vid redovisning och i kursfrågor. I samband med ändringen steg kreditlimiten enligt avtalet från 10 milj. dollar till 70 Mmk.

På clearingkontot med Sovjetunionen hade Finland vid årets början ett tillgodohavande på c. 200 milj. rubel. Finlands Banks bundna tillgodohavande var därmed sammanlagt c. 500 milj. rubel, då 300 milj. rubel vid utgången av 1982 hade överförts från clearingkontot till ett räntebärande specialkonto.

Tillgodohavandet växte snabbt under början av året och var störst eller drygt 600 milj. rubel i augusti, vilket var mer än två gånger kreditlimiten. I augusti började clearingsaldot hastigt sjunka så att det vid årets slut uppgick till 53 milj. rubel eller c. 400 Mmk.

Ökningen under början av året berodde närmast på att stora belopp för fartygs- och projektexport inflöt under årets första månader. Senare utjämnades clearingtillgodohavandet; betalningar för råolja och oljeprodukter samt affärer där Finland fungerade som förmedlare av råolja från Sovjetunionen till tredje land inföll nämligen under senare hälften av året. Härigenom kunde värdet av exporten ökas, samtidigt som clearingkontot nådde större balans.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING OCH RESULTATRÄKNING

Finlands Banks balansräkning vid utgången av 1983 och de två närmast föregående åren framgår av tabell 1. Balansräkningen uppgörs och publiceras enligt reglementet fyra gånger i månaden. I tabell 2 presenteras balanserna vid varje månads slut. Tabell 4 innehåller resultaträkningarna för 1983 och de två närmast föregående åren. Utvecklingen av de viktigaste posterna i Finlands Banks balansräkning 1983 illustreras i figur 15.

UTLANDET

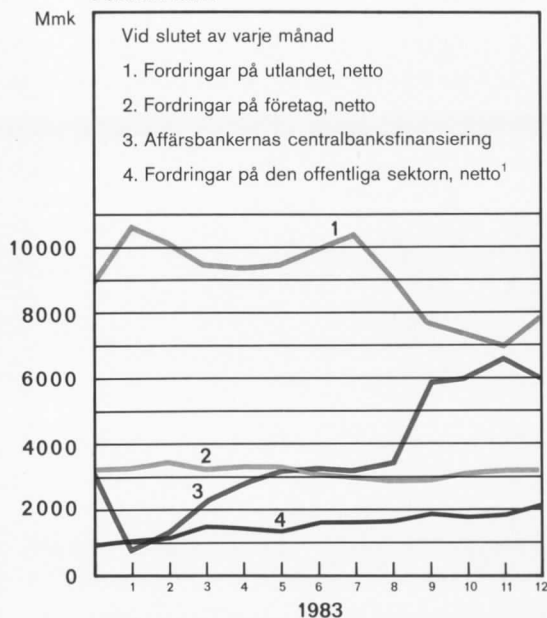
Finlands Banks utländska nettotillgodohavanden minskade under året med 1 132 Mmk till 7 951 Mmk och bidrog således till att strama åt penningmarknaden. Högst eller 10 724 Mmk var de utländska nettotillgodohavandena vid slutet av januari, vilket närmast berodde på säsongrörelsen i den bundna reserven. Därefter sjönk de i mars — maj till c. 9 500 Mmk för att i juni — juli stiga med knappt 1 000 Mmk. Vid slutet av juli låg de följaktligen på ungefär samma nivå som vid årets början. På

hösten reducerades de utländska nettotillgodohavandena avsevärt genom dels kapitalexporten till följd av kursförväntningarna, dels nedgången i de bundna valutafordringarna. Lägst eller 7 068 Mmk var de vid slutet av november.

Bankens konvertibla valutareserv sjönk 1983 med 810 Mmk till 8 195 Mmk. Till den konvertibla valutareserven räknas guld, de särskilda dragningsrätterna, reservtranchen i Internationella valutafonden, de utländska masskuldebrevet och de konvertibla valutafordringarna minus de konvertibla valu-

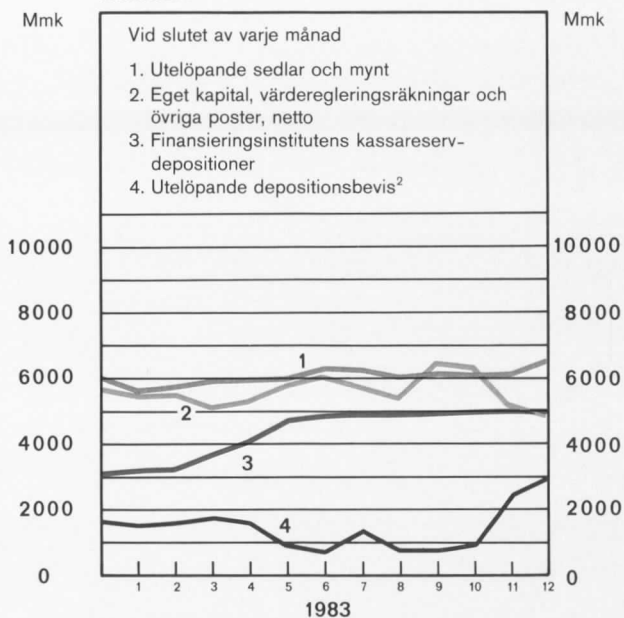
Figur 15.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING FORDRINGAR

¹Exkl. statens depositionskonto.

SKULDER

²Fr. o. m. 1. 11. 1983 statens depositionskonto.

taskulderna. Reservens struktur förändrades så, att de särskilda dragningsrätterna minskade med 383 Mmk och de konvertibla valutorna med 629 Mmk, medan reservtranchen i Internationella valutafonden ökade med 298 Mmk beroende på den allmänna kvotöversynen. Kvothöjningen var också den främsta orsaken till de övriga förändringarna i de balansposter som gällde Internationella valutafonden.

Den bundna valutareserven, dvs. skillnaden mellan fordringarna och skulderna i bundna valutor, krympte under året med 975 Mmk till 550 Mmk. Den bundna reserven var högst eller 4 330 Mmk vid slutet av juli och lägst vid slutet av året. De tids-

bundna fordringarna, som består av bundna valutafordringar och upptas bland övriga fordringar på utlandet, stod oförändrat på 300 milj. rubel, dvs. c. 2 114 Mmk.

Finlands Banks övriga fordringar på utlandet växte till följd av höjningen av markandelen i Internationella valutafonden med 913 Mmk. Bankens övriga utländska skulder ökade med 260 Mmk. Av dem steg Internationella valutafondens markkonton med 835 Mmk, medan reservkrediterna under tidsbundna skulder sjönk med 614 Mmk på grund av de dragningar som gjordes för att stärka valutareserven.

UTLÄNDSKA KONTON, MMK

	31.12.1982	31.12.1983	Förändring
Guld	1 382	1 383	+ 1
Särskilda dragningsrätter	609	226	- 383
Reservtranchen i Internationella valutafonden	453	751	+ 298
Utländska masskuldebrev	765	685	- 80
Konvertibla valutor	5 813	5 184	- 629
Bundna valutor	1 530	550	- 980
Guld och valutafordringar	10 552	8 779	- 1 773
Markandelen i Internationella valutafonden	1 843	2 762	+ 919
Tidsbundna fordringar	2 120	2 114	- 6
Övriga fordringar på utlandet	3 963	4 876	+ 913
Summa utländska fordringar	14 515	13 655	- 860
Konvertibla konton	17	34	+ 17
Bundna konton	5	0	- 5
Valutaskulder	22	34	+ 12
Internationella valutafondens markkonton	1 927	2 762	+ 835
Tilldelade särskilda dragningsrätter	833	872	+ 39
Tidsbundna skulder	2 650	2 036	- 614
Övriga utländska skulder	5 410	5 670	+ 260
Summa utländska skulder	5 432	5 704	+ 272
Utländska nettotillgodohavanden	9 083	7 951	- 1 132

FINANSIERINGSINSTITUTEN

Finlands Bank hade vid årets slut ett nettotillgodohavande på 3 076 Mmk hos finansieringsinstitut. Fordringarna på finansieringsinstitut, som främst bestod av bankernas centralbanksskuld och finan-

sieringsinstitutens masskuldebrev, ökade med ungefär två tredjedelar till 8 788 Mmk. Skulderna till finansieringsinstitut, bland vilka bankernas dags- och kassareservdepositioner var de viktigaste, växte med c. en femtedel till 5 712 Mmk.

FINANSIERINGSINSTITUTENS KONTON, MMK

	31.12.1982	31.12.1983	Förändring
Bankernas checkräkningar	169	445	+ 276
Dagslån	3 126	5 785	+ 2 659
Kontantmedelskrediter	889	942	+ 53
Masskuldebrev	1 179	1 546	+ 367
Övriga	46	70	+ 24
Fordringar på finansieringsinstitut	5 409	8 788	+ 3 379
Bankernas checkräkningar	6	2	— 4
Dagsdepositioner	1 470	610	— 860
Kassareservdepositioner	3 132	5 039	+ 1 907
Kapitalimportdepositioner	177	35	— 142
Övriga	6	26	+ 20
Skulder till finansieringsinstitut	4 791	5 712	+ 921
Nettotillgodohavanden i finansieringsinstitut	618	3 076	+ 2 458

Affärsbankernas centralbanksfinansiering ökade med 2 816 Mmk till 6 087 Mmk och var därmed nästan dubbelt så stor som året innan. Härav stod checkräkningskrediterna inom ramen för kvoterna för 442 Mmk, dagslånen för 5 785 Mmk och dagsdepositionerna för 140 Mmk. Centralbanksfinansieringen var lägst eller 868 Mmk vid slutet av januari, vilket delvis berodde på säsongfaktorer. Under vårens lopp växte den närmast till följd av höjningarna av kassareservskyldigheten och uppgick under sommarmånaderna till drygt 3 000 Mmk. På hösten så gott som fördubblades den jämfört med sommarens nivå i och med att den bundna reserven krympte och den konvertibla reserven reducerades på grund av de valutarörelser som kursförväntningarna framkallade. Högst eller till 6 675 Mmk steg centralbanksfinansieringen vid utgången av november. Den genomsnittliga användningen av centralbanksfinansiering var 1 312 Mmk eller drygt en tredjedel större än föregående år.

Affärsbankerna hade vid slutet av året upptagit 5 785 Mmk i dagslån på Finlands Banks dagsmarknad. Detta var nästan två gånger så mycket som vid föregående årsskifte. Högst eller 6 565 Mmk var beloppet av dagslånen vid utgången av november och lägst eller 708 Mmk vid utgången av januari. Affärsbankernas dagsdepositioner belöpte sig vid årsslutet till 140 Mmk. Vid föregående årsskifte hade de inte haft några dagsdepositioner. Allt som

allt uppgick bankernas dagsdepositioner vid årets slut till 610 Mmk, vilket var drygt hälften mindre än ett år tidigare. För att täcka skillnaden mellan dagslånen och dagsdepositionerna placerade Finlands Bank på årets sista dag 5 175 Mmk på dagsmarknaden, dvs. ett drygt tre gånger så stort belopp som vid utgången av 1982. Finlands Banks genomsnittliga placering på dagsmarknaden växte dock med endast tre fjärdedelar jämfört med året innan.

De räntefria kontantmedelskrediterna, som beviljas till ett belopp motsvarande behållningen i bankernas mynt- och sedelkassor, uppgick vid årsslutet till 942 Mmk. Affärsbankernas (exkl. ACA och SCAB) andel av kontantmedelskrediterna var 298 Mmk, andelsbankernas (inkl. ACA) 234 Mmk, sparbankernas (inkl. SCAB) 332 Mmk och Postbankens 78 Mmk. Finlands Banks innehav av sådana masskuldebrev som finansieringsinstitutet emitterat ökade med 367 Mmk till 1 546 Mmk.

Kassareservdepositionerna enligt kassareservavtalet uppgick vid slutet av 1983 till allt som allt 5 039 Mmk eller drygt hälften mera än ett år tidigare. Härav svarade affärsbankerna (exkl. ACA och SCAB) för 1 728 Mmk, andelsbankerna (inkl. ACA) för 1 218 Mmk, sparbankerna (inkl. SCAB) för 1 478 Mmk och Postbanken för 615 Mmk. I genomsnitt blev beloppet av kassareservdepositionerna 1 568 Mmk större än föregående år. Tillväxten berodde

främst på höjningen av kassareservskyldigheten från 3.3 till 4.7 % under februari — april.

Utöver fordringarna och skulderna har finansieringsinstituten en del ansvarsförbindelser gentemot Finlands Bank som uppkommit i samband med olika finansieringsarrangemang. Sådana är exportväxlarna och nyexportväxlarna. De innehas av Finlands Bank men bankerna bär ansvaret för dem. I Finlands Banks balansräkning står dessa växlar tillsammans för posten "exportfinansiering" bland fordringarna på företag. Vid slutet av året uppgick de till 1 867 Mmk. Till ansvarsförbindelserna hör även de garantier bankerna lämnat för de inhemska leveranskrediterna. Beloppet av dem var vid 1983 års utgång 2 662 Mmk.

DEN OFFENTLIGA SEKTORN

Finlands Banks fordringar på den offentliga sektorn var ungefär dubbelt så stora som året innan eller 2 178 Mmk. Av ökningen berodde 1 000

Mmk på det skuldebrevslån som Finlands Bank hade beviljat staten i slutet av 1982. Lånet lyftes i fyra poster under räkenskapsåret och användes till att täcka det finansieringsbehov som uppstått genom åtgärderna för att förbättra företagets verksamhetsmöjligheter i anslutning till valutakursbesluten i oktober 1982.

Skulderna till den offentliga sektorn växte med 2 950 Mmk till 3 000 Mmk, vilket berodde på en teknisk förändring i sättet att deponera statens medel. De utelöpande depositionsbevisen ersattes vid början av november med statens depositionskonto. Det nya kontot har i balansen placerats bland skulderna till den offentliga sektorn. Den offentliga sektorns kapitalimportdepositioner, som vid början av 1983 hade belöpt sig till 49 Mmk, lyftes i sin helhet under året.

Finlands Banks nettoskuld till den offentliga sektorn uppgick vid slutet av året till 822 Mmk. Detta var inkl. de depositionsbevis som sålts till staten 112 Mmk mera än ett år tidigare.

DEN OFFENTLIGA SEKTORNS KONTON, MMK

	31.12.1982	31.12.1983	Förändring
Statens skuldebrev	—	1 000	+ 1 000
Masskuldebrev	435	449	+ 14
Statens metallmyntsansvar	559	710	+ 151
Övriga	46	19	— 27
Fordringar på den offentliga sektorn	1 040	2 178	+ 1 138
Checkräkningar	1	0	— 1
Statens depositionskonto	—	3 000	+ 3 000
Kapitalimportdepositioner	49	—	— 49
Övriga	0	0	0
Skulder till den offentliga sektorn	50	3 000	+ 2 950
Nettoskuld till den offentliga sektorn	— 990	822	+ 1 812
Utelöpande depositionsbevis	1 700	—	— 1 700

FÖRETAGEN

Finlands Banks fordringar på företag gick upp med 89 Mmk eller knappt 2 %. Exportfinansieringen, som omfattar utländska växlar och nyexportväxlar, ökade med 79 Mmk. Beloppet av nyexportväxlarna

växte med 12 Mmk och av de kortfristiga exportkrediterna med 67 Mmk. Finansieringen av inhemska leveranser steg med 148 Mmk. Det sammanlagda kreditbeståndet för dessa tre särskilda finansieringsarrangemang var vid årets slut 4 529 Mmk eller drygt 5 % större än ett år tidigare. Vad de

FÖRETAGENS KONTON, MMK

	31.12.1982	31.12.1983	Förändring
Exportfinansiering	1 788	1 867	+ 79
Finansiering av inhemska leveranser	2 514	2 662	+ 148
Masskuldebrev	163	134	- 29
Övriga	525	416	- 109
Fordringar på företag	4 990	5 079	+ 89
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	1 416	1 290	- 126
Kapitalimportdepositioner	265	531	+ 266
Övriga	6	11	+ 5
Skulder till företag	1 687	1 832	+ 145
Nettotillgodohavanden hos företag	3 303	3 247	- 56

övriga fordringarna beträffar minskade Finlands Banks innehav av masskuldebrev emitterade av företagen med knappt 18 % och de ospecificerade fordringarna med närmare 21 %.

Skulderna till företag växte med 145 Mmk eller knappt 9 % beroende på att kapitalimportdepositionerna ökade. Investerings- och fartygsanskaffningsdepositionerna minskade nämligen med c. 9 %. Det användningstillstånd för investeringsreserveringar som statsrådet beviljat 1982 och som gällde reserveringar gjorda för räkenskapsperioder avslutade senast den 31 december 1981 löpte ut vid slutet av 1983. Av investeringsdepositionerna lyfte företagen 594 Mmk, medan 477 Mmk nya depositioner gjordes. Beståndet av investeringsdepositioner uppgick vid årets slut till 1 258 Mmk.

Finlands Banks nettoutlåning till företagen minskade under året med 56 Mmk eller c. 2 %.

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT SAMT DEPOSITIONSBEVIS

Beloppet av utelöpande sedlar och mynt steg med 512 Mmk eller 8.4 % och utgjorde vid årets slut 6 574 Mmk. Härav svarade sedelstocken för 6 029 Mmk och metallmynten för 545 Mmk. Dessutom ingår i balansposten "övriga skulder" sedlar i den gamla myntenheten till ett värde av 9 Mmk.

De utelöpande depositionsbevisen hade vid 1983 års början, uppgått till 1 700 Mmk, men fanns inte

alls i rörelse vid slutet av året. Detta berodde på ändringen av depositionsförfarandet för statens medel.

ÖVRIGA BALANSPOSTER

Bankens eget kapital exkl. räkenskapsårets vinst uppgick enligt bokslutet till 4 365 Mmk, vilket var 333 Mmk mera än ett år tidigare. Av balansomslutningen representerade det egna kapitalet 14.6 %.

Totalbeloppet av de garantier banken beviljat var vid slutet av året 492 Mmk eller 37 Mmk mindre än vid 1982 års utgång. Terminsfordringarna, samtliga i rubel, uppgick vid årsskiftet till 2 538 Mmk. De minskade från föregående år med 4 852 Mmk till följd av att Finlands Bank den 27 maj upphörde att notera terminskurser för rubeln.

Värdet av bankens fastigheter, inventarier och aktier har i enlighet med reglementet inte aktiverats i balansräkningen. De avskrivs i resultaträkningen allteftersom det uppstår kostnader för dem. Finlands Bank äger bankfastigheter i Helsingfors och de städer där bankens avdelningskontor är belägna. I Vanda stad är den industrifastighet där Finlands Banks sedeltryckeri finns i bankens ägo. Finlands Bank innehar även aktiemajoriteten i Mortgage Bank of Finland Ltd och Tervakoski Oy. Om dessa och sedeltryckeriet publiceras separata verksamhetsberättelser. Dessutom är banken delägare i bl.a. Industrialiseringsfonden Ab, Sponsor Oy och en del industriföretag. Också Fonden för

Finlands självständighets jubileumsår 1967 (SITRA) ägs av Finlands Bank.

FINLANDS BANKS NETTOBALANS

I det följande presenteras Finlands Banks nettobalans enligt huvudsektorer.

NETTOBALANSPOSTERNA, MMK

	31.12.1982	31.12.1983	Förändring
+ Utländska nettotillgodohavanden	9 083	7 951	- 1 132
+ Nettotillgodohavanden hos finansieringsinstitut	618	3 076	+ 2 458
+ Nettotillgodohavanden hos företag	3 303	3 247	- 56
= Summa nettotillgodohavanden	13 004	14 274	+ 1 270
+ Nettoskuld till den offentliga sektorn	710 ¹	822	+ 112
+ Utelöpande sedlar och mynt	6 062	6 574	+ 512
+ Eget kapital, värderingsräkningar och övriga balansposter, netto	6 232	6 878	+ 646
= Summa nettoskulder och eget kapital	13 004	14 274	+ 1 270

¹ Inkl. utelöpande depositionsbevis.

Under 1983 hade framför allt nedgången i de utländska nettofordringarna samt tillväxten i utelöpande sedlar och mynt, eget kapital och övriga balansposter en åtstramande inverkan på finansieringsmarknaden. Allt som allt stramadades finansieringsinstitutens ställning åt med 2 458 Mmk från föregående år.

RESULTATRÄKNINGEN

Finlands Banks resultaträkning för 1983 återges i tabell 4. Beloppen är avrundade till hela miljoner mark. Enligt resultaträkningen steg bankens ränteintäkter med 278 Mmk till 1 620 Mmk. Till ökningen bidrog höjningen av Finlands Banks grundränta och dagsränta och den i genomsnitt högre centralbanksfinansieringen än året innan. Av ränteintäkterna ökade räntorna på inhemska fordringar med 260 Mmk, på inhemska masskuldebrev med 61 Mmk och på utländska fordringar med 18 Mmk. Räntorna på utländska masskuldebrev minskade med 61 Mmk.

Finlands Banks räntekostnader steg med 96 Mmk till 884 Mmk. Räntorna på inhemska skulder gick upp med 57 Mmk, vilket förutom på stegringen i räntenivån också berodde på kassareservdepositionernas ökning. Räntorna på och reserveringsprovisionerna för utländska skulder ökade med 39 Mmk.

Räntebidraget, dvs. skillnaden mellan ränteintäkter och räntekostnader växte med 182 Mmk till 736 Mmk.

Övriga intäkter reducerades med 706 Mmk till 633 Mmk främst beroende på att kursdifferenserna blev 693 Mmk mindre än året förut. Övriga kostnader gick ned med 3 Mmk till 223 Mmk. Lönerna och de sociala kostnaderna ökade med 14 Mmk och de ospecificerade kostnaderna med 1 Mmk. Avskrivningarna var 18 Mmk mindre än ett år tidigare. Till värderingsräkningarna överfördes 600 Mmk av bankens intäkter för att utjämna kursfluktuationernas inverkan på resultatet och säkra realvärdet av det egna kapitalet.

Finlands Banks vinst för räkenskapsåret utgjorde 546 Mmk. I den ingående balansen för 1984 har hälften av vinsten eller 273 Mmk överförts till reservfonden. Den andra hälften har förts till kontot för odisponerade vinstmedel och om dess användning beslutar riksdagen.

SEDELUTGIVNINGEN

Den ordinarie sedeltäckningen, till vilken hänförs guldreserven och bankens ostridiga fordringar på utlandet minskade 1983 med 1 618 Mmk till 9 491 Mmk. Den supplementära sedeltäckningen, vilken består av växlar som kan godkännas som täckning, låg kvar vid sin övre gräns 1 500 Mmk.

Hela sedelutgivningsrätten sjönk sålunda med 1 618 Mmk till 10 991 Mmk. Sedelutgivningen, dvs. den utelöpande sedelstocken, de av bankens förbindelser som skall betalas vid anfordran och det utnyttjade beloppet av checkkrediterna, steg med sammanlagt 481 Mmk. Sedelutgivningsreserven reducerades därför med 2 099 Mmk till 4 872 Mmk.

SEDELUTGIVNINGSBALANSEN, MMK

	31.12.1982	31.12.1983	Förändring
Ordinarie täckning	11 109	9 491	— 1 618
Supplementär täckning	1 500	1 500	—
Sedelutgivningsrätt	12 609	10 991	— 1 618
Utelöpande sedlar	5 572	6 029	+ 457
Förbindelser betalbara vid anfordran	64	88	+ 24
Outnyttjad checkkredit	2	2	0
Sedelutgivning	5 638	6 119	+ 481
Sedelutgivningsreserv	6 971	4 872	— 2 099

FINLANDS BANK OCH INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Finlands Bank har hand om Finlands förbindelser med Internationella valutafonden (IMF). Dessutom bistår banken respektive ministerier i skötseln av relationerna till följande finansieringsinstitut, som Finland är medlem i: Världsbanken eller Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken (IBRD), Internationella utvecklingsfonden (IDA) och Internationella finansieringsbolaget (IFC), vilka alla tre hör till världsbanksgruppen, samt Asiatiska utvecklingsbanken (ADB), Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB) och Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB). Finlands Bank utgör enligt fördragsartiklarna finländskt depositionsställe för dessa internationella finansieringsinstitut. I Internationella regleringsbanken (BIS) är Finlands Bank aktieägare.

INTERNATIONELLA VALUTAFONDEN (IMF)

Vid utgången av 1983 hade Internationella valutafonden 146 medlemsländer, dvs. lika många som året innan. I och med den allmänna kvotöversynen i slutet av året steg medlemsländernas sammanlagda kvoter från 61 mrd SDR till 90 mrd SDR (särskilda dragningsrätter)¹. Trots den avsevärda resursförstärkningen ökade medlemsländernas lånemöjligheter inte i väsentlig grad beroende på att lånegränserna, vilka är proportionella mot kvoterna, samtidigt skars ned.

Finlands insats i fonden steg till 574.9 milj. SDR eller c. 3.5 mrd mk, vilket var 0.64 % av kvotsumman. Finland förbättrade under året sin finansieringsställning i fonden genom att betala tillbaka de sista posterna på totalt 14.4 milj. SDR av de belopp som landet 1975—1976 erhållit ur oljefaciliteten. Finlands Bank deltog också i utvidgningen av valutafondens utlåningsmöjligheter genom en valutaplacering om 30 milj. SDR.

Det var framför allt de icke-oljeproducerande länderna som begärde hjälp av valutafonden för sina lånebehov. Deras möjligheter till upplåning direkt på den internationella kapitalmarknaden var alltså begränsade. Under året lyftes fondkrediter till ett belopp av 12.6 mrd SDR, dvs. avsevärt mera än under de närmast föregående åren.

¹En SDR motsvarade vid slutet av året 6.11139 mk.

De internationella skuldproblemen återspeglades i fondens kreditgivning i en ökning av de krediter som var förenade med ekonomisk-politiska anpassningsvillkor. Stand by-krediter lyftes till ett belopp av 4.6 mrd SDR och krediter under den utvidgade faciliteten till ett lika stort belopp. Dragningarna på den kompensatoriska faciliteten för utjämning av exportfluktuationer, vilken är lågkonditionell, uppgick till 2.8 mrd SDR, medan buffertlagerfaciliteten stod för 0.3 mrd SDR. Av de automatiskt dragningsbara reservtrancherna utnyttjade medlemsländerna 1.5 mrd SDR.

I likhet med åren innan var beloppet av återbetalningarna, som 1983 uppgick till 2.0 mrd SDR, betydligt mindre än dragningarna på nya krediter. Vid slutet av året var det utelöpande beloppet av Internationella valutafondens krediter till medlemsländerna allt som allt 32.7 mrd SDR eller en tredjedel större än vid föregående årsskifte.

Valutafonden slöt 1983 nya kreditavtal med medlemsländerna på sammanlagt 14.7 mrd SDR. Detta var drygt två gånger så mycket som året innan. En del av krediterna var anmärkningsvärt stora: Brasilien beviljades 4.3 mrd SDR, Mexico 3.4 mrd SDR och Argentina 1.5 mrd SDR.

Internationella valutafonden höll sitt årsmöte i Washington i september och fondens högsta rådgivande organ, interimskommittén sina möten i Washington i februari och september. Huvudteman för mötena var det världsekonomiska läget och fondens resurser.

Vid årsmötet konstaterades det att de ekonomiska utsikterna blivit ljusare och att den mest kritiska fasen av den skuldcris som hotat det internationella monetära systemet sannolikt hade passerats. Generellt präglades synen på den framtida utvecklingen av en försiktig optimism, men isynnerhet de små i-länderna och u-länderna befarade att uppgångens spridning skulle bli långsammare än väntat. De små i-länderna pekade på de risker som var förknippade med budgetunderskottet i Förenta staterna, den höga räntenivån och den höga dollarkursen och påyrkade en aktivare och bredare stimulanspolitik. U-länderna åter ansåg att det inte var möjligt att komma ur recessionen förrän u-ländernas skuldproblem lösts.

På grund av fondens knappa resurser måste lånemöjligheterna skäras ned i samband med kvotöversynen. Åtgärden stöddes främst av de större i-länderna, som framhöll att det var tid att upphöra med den utvidgade lånepolitik (Enlarged Access Policy) vilken infördes 1981 som ett temporärt arrangemang och återgå till normalläge. U-länderna motsatte sig kraftigt en nedskärning av lånegränserna. Förhandlingarna ledde till en kompromiss, dvs. införandet av två lånegränser.

Enligt överenskommelsen sjönk det årliga lånetaket vid början av 1984 från 150 % till 102 eller 125 % av kvoten. Vid treårskrediter reducerades lånegränsen på motsvarande sätt från 450 % till 306 eller 375 % av kvoten. Lån utöver den lägre gränsen förutsätter att finansieringsbehoven är mycket stora och att en effektiv anpassningspolitik bedrivs för att förbättra betalningsbalansen. Beslutet innebar att lånemöjligheterna i nominella belopp för de flesta medlemsländer i någon mån ökade.

Valutafonden, tio ledande i-länder och Schweiz fattade under året beslut om att utvidga valutafondens s.k. GAB-avtal (General Arrangements to Borrow). Genom revideringen steg totalbeloppet av kreditåtagandena från 6.4 mrd SDR till 17 mrd SDR. Dessutom kommer GAB nu att kunna aktiveras även vid fondkrediter till länder som inte är deltagare i GAB i situationer som anses hota stabiliteten i det internationella monetära systemet. Saudiarabien

förklarade sig vara berett att ingå ett utlåningsavtal i anknytning till GAB omfattande 1.5 mrd SDR.

Valutafonden var också 1983 tvungen att stärka sin finansieringsställning med direkt upplåning. I december fattades det ett principbeslut om att Internationella regleringsbanken (BIS) med stöd av ett antal centralbanker i i-länderna, fränsett Förenta staterna, skulle låna fonden 3 mrd SDR. Finlands Bank deltar i lånearrangemanget med ett garantiåtagande på 30 milj. SDR. Saudiarabien har dessutom förbundit sig att bevilja fonden ett lån på 3 mrd SDR.

Jacques de Larosière från Frankrike valdes till fondens verkställande direktör för en andra femårsperiod. Som de nordiska ländernas representant i fondens direktion fungerade John Tvedt från Norge och som hans suppleant Arne Lindå från Sverige.

I valutafondens styrelse representerades Finland av ordföranden för Finlands Banks direktion Rolf Kullberg med bankdirektör Pentti Uusivirta som suppleant.

Konsultationer enligt artikel IV i fondens stadga fördes i Helsingfors den 15—30 november 1983. Fondens delegation orienterade sig ingående i den ekonomiska politiken i Finland.

INTERNATIONELLA REGLERINGSBANKEN (BIS)

Internationella regleringsbanken utgör ett penning- och valutapolitiskt samarbets- och utredningsforum främst för i-ländernas centralbanker. Finlands Bank innehar omkring 2 % av regleringsbankens aktiekapital.

Regleringsbanken har undersökt möjligheterna att minska riskerna i anslutning till eurovalutamarknaden. För att effektivera övervakningen av marknaden gör banken rekommendationer om övervakningsprinciperna och ansvarsfördelningen, koordinerar insamlingen av data om bankernas internationella låneverksamhet och publicerar statistik.

Under 1983 avtalades inom ramen för regleringsbanken om en revidering av det s.k. Baselkonkordatet från 1975. Det reviderade konkordatet upptar de huvudprinciper som borde tillämpas vid övervakningen av bankernas utländska filialer och dotterbolag. Konkordatet betonar vikten av ett nära samarbete mellan myndigheterna i värdlandet och ursprungslandet och visar hur övervakningsansvaret fördelas mellan de olika myndigheterna.

Internationella regleringsbanken arrangerade 1983 i samarbete med IMF kortfristiga s.k. överbrygningskrediter åt bl.a. Jugoslavien, Argentina och Brasilien för att lindra dessa länders likviditetsproblem. Regleringsbanken deltog också under året i samarbetet för att förstärka Internationella valutafondens resurser.

VÄRLDSBANKSGRUPPEN (IBRD, IDA, IFC)

Under den räkenskapsperiod som avslutades den 30 juni 1983 beviljade Världsbanken (IBRD) 43 medlemsländer krediter på sammanlagt 11.1 mrd US-dollar för 136 olika projekt. Internationella utvecklingsfondens (IDA) lågräntelån belöpte sig till 3.3 mrd dollar. Lånen gavs till 44 av de minst utvecklade länderna för finansiering av 107 projekt. Internationella finansieringsbolaget (IFC) investerade 0.8 mrd dollar i projekt i 36 u-länder. Världsbanksgruppens nyutlåning under räkenskapsperioden blev således 15.3 mrd dollar, vilket var drygt 12 % mera än under föregående räkenskapsperiod. Finansieringen från Världsbanken representerade i genomsnitt en tredjedel av de totala kostnaderna för de finansierade projekten.

Nationella utvecklingsfinansieringsinstitut, övriga organisationer för utvecklingsfinansiering och affärsbanker deltog i finansieringen av världsbanksprojekt med allt som allt 5.7 mrd dollar. Samfinansieringen var därmed 23 % mindre än föregående år.

IDA är det viktigaste internationella utvecklingsfinansieringsinstitutet för långfristig och i det närmaste räntefri utlåning till de allra fattigaste länderna. Största delen av organisationens medel

skaffas genom regelbundna resurspåfyllnader. Den sjätte påfyllnaden av IDAs resurser var avsedd att täcka utlåningen för perioden 1981 — 1983. De flesta bidragsgivarna betalade in sina andelar tidtabellsenligt, men bl.a. på grund av eftersläpande betalningar från Förenta staterna reducerades IDAs kreditgivningskapacitet kännbart och den sjunde påfyllnaden fördröjdes med mer än ett år.

Finland betalade i början av 1983 till IDA det tredje och sista årsbidraget på knappt 90 Mmk av den sjätte påfyllnaden av fondens resurser. Finland kommer också 1984 att delta i IDAs finansiering med ett lika stort belopp. I juni tecknade Finland 334 nya andelar i Internationella återuppbyggnadsbanken. Av andelarnas nominella värde inbetalades 7.5 % omedelbart, medan resten utgör ett garantibelopp. Finlands andelar i IBRD har ett nominellt värde av 339 milj. SDR.

Under den 3-årsperiod som inleddes i augusti 1982 representeras de nordiska länderna i Världsbankens direktion av pol.dr Pekka Korpinen.

ÖVRIGT INTERNATIONELLT SAMARBETE

Finlands Bank deltog såsom tidigare tillsammans med andra myndigheter i verksamheten inom bl.a. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) och Ekonomiska kommissionen för Europa (ECE). Finlands Bank hade också en representant i Finlands delegation vid FNs handels- och utvecklingskonferens (UNCTAD VI), som hölls i Belgrad i juni 1983.

Det nordiska valutapolitiska samarbetet fortfor vid det nordiska centralbanksmötet och inom Nordiska finansutskottet (NFU). I utskottet samordnades bl.a. de nordiska ställningstagandena i frågor som behandlas inom Internationella valutafonden. Nordiska ministerrådets ämbetsmannakommitté för valutafrågor och finansiella frågor (NÄVF) skrev en årsöversikt över de nordiska ländernas finans- och valutapolitik för ministerrådet.

På uppmaning av ministerrådet utarbetade ämbetsmannakommittén också två rapporter. Den

ena analyserade möjligheterna till liberalisering av valutastiftningen i de nordiska länderna och den andra behandlade vidareutvecklandet av valutapolitiska konsultationer i Norden.

Den senare rapporten innehöll några rekommendationer som senare konkretiserats, som t.ex. förslaget att uppgöra ett gemensamt nordiskt personregister för kontakt vid kursförändringar och förslaget om en breddning av avtalet om kortsiktigt valutastöd mellan de nordiska centralbankerna. Lånegränserna i avtalet höjdes kännbart med verkan från den 1 januari 1984. Enligt det reviderade avtalet har centralbankerna i Danmark, Finland, Norge och Sverige rätt att erhålla krediter på upp till 150 milj. SDR och skyldighet att vid behov bevilja krediter på upp till 100 milj. SDR. För den isländska centralbanken uppgår upplåningsrätten till 30 milj. SDR och utlåningsåtagandet till 20 milj. SDR. Krediterna kan utnyttjas för att stärka valutareserven i akuta betalningssituationer.

Finlands Bank medverkade inom den finländsk-

sovjetiska ekonomiska samarbetskommissionen och inom samarbetskommissionen för Finland och SEV. Finlands Bank var med som observatör då rådet för Internationella investeringsbanken (MIB) höll sitt 33 möte och rådet för Internationella banken för ekonomiskt samarbete (MBES) sitt 57 möte.

Finlands Bank var också representerad vid förhandlingarna om 1984 års varuutbyte mellan Finland och Sovjetunionen och vid de möten som hölls med de övriga socialistiska länderna av blandkommissionerna för ömsesidigt avlägsnande av handelshinder (Kevsos-kommissionerna) och för det ekonomiska, industriella och vetenskapliga samarbetet (TTT-kommissionerna).

De finländsk-sovjetiska bankseminariet, som arrangerades av Finlands Bank och Sovjetunionens Statsbank, hölls i Mariehamn den 5 — 8 september 1983. Vid seminariet behandlades de finländska och de sovjetiska bankinrättningarnas verksamhet och betydelse för näringslivet samt valuta- och kapitalfrågor.

PENNING- OCH VALUTAPOLITISKA ÅTGÄRDER 1983

Januari	<p>Dagsmarknaden</p> <p>Finlands Bank slopade den 1 januari systemet med ränteutjämning på dagsmarknaden. Samtidigt sänktes dagsräntan från 11.5 till 11.0 %.</p> <p>Upphävande av clearingavtalet mellan Finland och Kina</p> <p>Betalningarna inom handeln mellan Finland och Kina började den 1 januari ske i konvertibla valutor i stället för i clearingmark.</p>
Februari	<p>Dagsmarknaden</p> <p>Finlands Bank minskade den 1 februari det sammanlagda beloppet av affärsbankernas rätt till dagslån utan tilläggsränta från 1 600 Mmk till 800 Mmk. Samtidigt justerades tilläggsräntan nedåt från 4 till 2 %, medan dagsräntan höjdes från 11.0 till 12.0 %.</p> <p>Kassareservskyldigheten</p> <p>Finlands Bank höjde den kassareservskyldighet som skulle beräknas på inlåningen vid slutet av februari från 3.3 till 3.7 %.</p>
Mars	<p>Dagsmarknaden</p> <p>Finlands Bank höjde den 1 mars dagsräntan från 12.0 till 13.0 %.</p> <p>Kassareservskyldigheten</p> <p>Finlands Bank höjde den kassareservskyldighet som skulle beräknas på inlåningen vid slutet av mars från 3.7 till 4.1 %.</p>
April	<p>Finansieringen av såginvesteringar</p> <p>Finlands Bank beslöt den 6 april att tillsvidare inte delta i finansieringen av såginvesteringar med inhemska leveranskrediter (KTR-krediter) eller bevilja tillstånd till upptagande av utländsk kredit för dylika investeringar.</p> <p>Kassareservskyldigheten</p> <p>Finlands Bank höjde den kassareservskyldighet som skulle beräknas på inlåningen vid slutet av april från 4.1 till 4.7 %.</p>
Maj	<p>Regleringen av medelräntan på utlåningen</p> <p>Finlands Bank beslöt att bankerna fr.o.m. den 1 maj skulle få överföra en del av räntekostnaderna för sin inlåning på marknaden med fri räntebildning på utlåningsräntorna. Andelens storlek fastställdes till högst 40 % av de räntekostnader för specialinlåningen som överskred den övre gräns vilken uppställts för medelräntan på utlåningen vid utgången av 1984.</p> <p>Samtidigt höjdes bankernas högsta tillåtna utlåningsränta från 12.5 till 13.0 % och rekommendationerna om räntedifferentiering upphävdes.</p> <p>Dagsmarknaden</p> <p>Finlands Bank slopade den 1 maj systemet med tilläggsränta på dagslån och höjde dagsräntan från 13 till 15 %.</p>

Finansieringsarrangemanget för inhemska leveranser

Finlands Bank reducerade den 11 maj sin andel av de inhemska leveranskrediterna (KTR-krediterna) från 50 till 40 %.

Terminsmarknaden

Finlands Bank upphörde den 27 maj att notera terminskurser för rubeln och att göra terminsaffärer i rubel.

Importkrediterna

Finlands Bank beslöt att sänka de övertidsavgifter som uppbärs för importkrediter så att dessa fr.o.m. den 1 maj skulle utgöra 2 — 12 % av kreditens belopp beroende på kredittidens längd.

Juli

Räntepolitiken

Finlands Bank höjde den 1 juli sin grundränta från 8.5 till 9.5 %, varvid bankernas inlånings- och utlåningsräntor också steg med i genomsnitt en procentenhet. Den högsta tillåtna utlåningsräntan höjdes samtidigt från 13 till 14 %.

Financial futures-kontrakten

Finlands Bank beslöt tillåta finländska banker att för egen eller kundföretags räkning delta på financial futures-marknaden. Beslutet trädde i kraft den 1 juli.

September

Importfinansieringskrediterna

Finlands Bank förlängde den 1 september maximikredittiden för de importfinansieringskrediter som valutabankerna har rätt att bevilja från 3 till 6 månader under vissa förutsättningar.

Ändringar i betalningsavtalet mellan Finland och Tyska demokratiska republiken

Finland och Tyska demokratiska republiken kom överens om att betalningarna inom den bilaterala handeln länderna emellan fr.o.m. den 1 september skulle ske i clearingmark i stället för i clearingdollar. Samtidigt steg kreditlimiten i betalningsavtalet till 70 Mmk.

Dagsmarknaden

Finlands Bank höjde den 15 september dagsräntan från 15.0 till 18.0 %. Den 23 september sänktes dagsräntan till 17.5 %.

Oktober

Regleringen av medelräntan på utlåningen

Finlands Bank höjde den 1 oktober den andel av räntekostnaderna för bankernas specialinlåning som dessa fick överföra på utlåningsräntorna från 40 till 50 %.

Dagsmarknaden

Finlands Bank sänkte den 6 oktober dagsräntan från 17.5 till 17.1 %. Den 12 oktober sänktes dagsräntan till 17.0 % och 17 oktober till 16.7 %.

November

Statens depositionskonto/depositionsbevisen

Bankfullmäktige beslöt på direktionens förslag att Finlands Bank fr.o.m. den 1 november på det depositionskonto som staten öppnade fick erlægga en ränta högst 0.5 procentenhet lägre än grundräntan. Depositionskontot ersatte transaktionerna med depositionsbevis mellan Finlands Bank och staten. Räntebetalningstillståndet för depositionsbevisen löpte ut vid slutet av 1983.

Finlands Bank fattade i december beslut om bl.a. följande åtgärder, vilka trädde i kraft den 1 januari 1984.

Kvoterna till grundränta

Affärsbankernas centralbankskreditkvoter till grundränta avskaffades.

Dagsmarknaden

De utlandsägda affärsbankerna fick samma rättigheter att delta på Finlands Banks dagsmarknad som de inhemska affärsbankerna. Samtidigt uppställdes en övre gräns för dagsdepositionerna, dvs. 20 % av varje banks balansomslutning.

Regleringen av medelräntan på utlåningen

Den andel av räntekostnaderna för bankernas specialinlåning som dessa fick överföra på sina utlåningsräntor höjdes från 50 till 60 %. Samtidigt slopades den övre gränsen på 14 % för sammanslutningars checkräknings- och växelkrediter.

Valutaindexet

Vid beräkning av valutaindexet, vilket anger markens externa värde, beaktas endast de konvertibla valutor som är viktiga för Finlands utrikeshandel. Rubeln, som tidigare ingått i indexet, tas således inte längre med i indexberäkningarna.

Införseln och utförseln av betalningsmedel

Finlands Bank ändrade i november bestämmelserna om införsel och utförsel av betalningsmedel så, att i Finland bosatt person får föra ut ur landet betalningsmedel till ett belopp av högst 10 000 mark. Dessutom upphävdes den bestämmelse som förbjöd införsel och utförsel av sedlar i högre nominell värde än 100 mark. Vissa andra mark- och valutabelopp i valutabestämmelserna justerades också. Ändringarna trädde i kraft vid ingången av 1984.

Avtalet om kortsiktigt valutastöd mellan de nordiska centralbankerna

De nordiska centralbankerna beslöt att med verkan från den 1 januari 1984 höja lånebeloppen i sitt avtal om ömsesidiga kreditfaciliteter. Enligt det reviderade avtalet har centralbankerna i Danmark, Finland, Norge och Sverige rätt att erhålla krediter på upp till 150 milj. SDR och skyldighet att bevilja krediter på upp till 100 milj. SDR. För den isländska centralbanken är beloppen 30 respektive 20 milj. SDR.

Tabell 1.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID SLUTET AV 1981—1983, MMK

AKTIVA	1981	1982	1983
Guld	1 382	1 382	1 383
Särskilda dragningsrätter	632	609	226
Reservtranchen i Internationella valutafonden	394	453	751
Utländska masskuldebrev	1 405	765	685
Konvertibla valutor	3 686	5 813	5 184
Bundna valutor	1 964	1 530	550
Guld och valutaforordringar	9 463	10 552	8 779
Markandelen i Internationella valutafonden	1 606	1 843	2 762
Tidsbundna forordringar	—	2 120	2 114
Övriga forordringar på utlandet	1 606	3 963	4 876
Bankernas checkräkningar	495	169	445
Dagslån	1 796	3 126	5 785
Kontantmedelskrediter	768	889	942
Masskuldebrev	594	1 179	1 546
Övriga	37	46	70
Fordringar på finansieringsinstitut	3 690	5 409	8 788
Statens skuldebrev	354	—	1 000
Masskuldebrev	386	435	449
Statens metallmyntsansvar	483	559	710
Övriga	13	46	19
Fordringar på den offentliga sektorn	1 236	1 040	2 178
Exportfinansiering	1 754	1 788	1 867
Finansiering av inhemska leveranser	2 111	2 514	2 662
Masskuldebrev	187	163	134
Övriga	497	525	416
Fordringar på företag	4 549	4 990	5 079
Övriga tillgångar	89	99	105
SUMMA	20 633	26 053	29 805

PASSIVA	1981	1982	1983
Konvertibla konton	41	17	34
Bundna konton	55	5	0
Valutaskulder	96	22	34
Internationella valutafondens markkonton	1 871	1 927	2 762
Tilldelade särskilda dragningsrätter	726	833	872
Tidsbundna skulder	—	2 650	2 036
Övriga utländska skulder	2 597	5 410	5 670
Sedlar	5 152	5 572	6 029
Metallmynt	443	490	545
Utelöpande sedlar och mynt	5 595	6 062	6 574
Utelöpande depositionsbevis	1 600	1 700	—
Bankernas checkräkningar	0	6	2
Dagsdepositioner	1 080	1 470	610
Kassareservdepositioner	2 492	3 132	5 039
Kapitalimportdepositioner	201	177	35
Övriga	24	6	26
Skulder till finansieringsinstitut	3 797	4 791	5 712
Checkräkningar	1	1	0
Statens depositionskonto	—	—	3 000
Konjunkturfondsdepositioner	433	—	—
Konjunkturdepositioner	143	—	—
Kapitalimportdepositioner	—	49	—
Övriga	1	0	0
Skulder till den offentliga sektorn	578	50	3 000
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	1 425	1 416	1 290
Kapitalimportdepositioner	—	265	531
Exportdepositioner	0	—	—
Övriga	8	6	11
Skulder till företag	1 433	1 687	1 832
Övriga skulder	14	23	15
Värderegleringsräkningar	610	1 609	2 057
Grundfond	3 000	3 000	3 000
Reservfond	750	1 032	1 365
Räkenskapsårets vinst	563	667	546
Eget kapital	4 313	4 699	4 911
SUMMA	20 633	26 053	29 805

Tabell 2.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID VARJE MÅNADS SLUT 1983, MMK

AKTIVA	I	II	III
Guld	1 382	1 382	1 382
Särskilda dragningsrätter	613	568	570
Reservtranchen i Internationella valutafonden	455	455	456
Utländska masskuldebrev	523	600	278
Konvertibla valutor	5 169	4 143	4 586
Bundna valutor	2 502	2 948	2 929
Guld och valutaforordringar	10 644	10 096	10 201
Markandelen i Internationella valutafonden	1 843	1 843	1 843
Tidsbundna forordringar	2 127	2 142	2 141
Övriga forordringar på utlandet	3 970	3 985	3 984
Bankernas checkräkningar	379	241	262
Dagslån	708	1 151	2 106
Kontantmedelskrediter	899	913	802
Masskuldebrev	1 232	1 253	1 282
Övriga	56	25	32
Forordringar på finansieringsinstitut	3 274	3 583	4 484
Statens skuldebrev	—	—	210
Masskuldebrev	504	599	707
Statens metallmyntsansvar	572	576	592
Övriga	37	34	46
Forordringar på den offentliga sektorn	1 113	1 209	1 555
Exportfinansiering	1 764	1 758	1 762
Finansiering av inhemska leveranser	2 567	2 602	2 656
Masskuldebrev	159	160	157
Övriga	525	530	426
Forordringar på företag	5 015	5 050	5 001
Övriga tillgångar	101	99	100
SUMMA	24 117	24 022	25 325

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1 382	1 383	1 383	1 383	1 383	1 383	1 383	1 383	1 383
569	528	521	524	528	527	529	539	226
456	457	458	461	465	464	465	471	751
232	379	181	214	232	268	302	425	685
4 122	3 881	4 199	4 253	4 130	3 035	3 984	4 384	5 184
3 395	3 600	3 959	4 368	3 224	2 772	1 548	681	550
10 156	10 228	10 701	11 203	9 962	8 449	8 211	7 883	8 779
1 843	1 854	1 854	1 854	1 854	1 854	1 854	1 854	2 762
2 136	2 144	2 150	2 158	2 153	2 137	2 119	2 121	2 114
3 979	3 998	4 004	4 012	4 007	3 991	3 973	3 975	4 876
355	357	469	320	297	279	298	323	445
2 510	2 919	2 853	2 984	3 227	5 812	5 876	6 565	5 785
801	953	998	879	956	852	1 032	953	942
1 290	1 298	1 301	1 358	1 410	1 468	1 484	1 501	1 546
34	29	38	44	50	74	54	56	70
4 990	5 556	5 659	5 585	5 940	8 485	8 744	9 398	8 788
210	210	440	440	440	720	720	720	1 000
639	534	556	558	583	494	419	447	449
602	643	659	661	671	682	696	709	710
26	14	8	3	3	9	4	4	19
1 477	1 401	1 663	1 662	1 697	1 905	1 839	1 880	2 178
1 769	1 764	1 730	1 692	1 647	1 658	1 821	1 940	1 867
2 705	2 688	2 644	2 677	2 667	2 676	2 714	2 670	2 662
152	149	141	140	137	136	133	132	134
427	423	423	424	430	427	426	418	416
5 053	5 024	4 938	4 933	4 881	4 897	5 094	5 160	5 079
103	103	102	102	102	103	105	104	105
25 758	26 310	27 067	27 497	26 589	27 830	27 966	28 400	29 805

Tabell 2. (Forts.)

PASSIVA	I	II	III
Konvertibla konton	27	34	26
Bundna konton	14	26	10
Valutaskulder	41	60	36
Internationella valutafondens markkonton	1 927	1 890	1 890
Tilldelade särskilda dragningsrätter	839	837	840
Tidsbundna skulder	1 083	1 078	1 918
Övriga utländska skulder	3 849	3 805	4 648
Sedlar	5 230	5 321	5 480
Metallmynt	481	482	486
Utelöpande sedlar och mynt	5 711	5 803	5 966
Utelöpande depositionsbevis	1 580	1 650	1 800
Bankernas checkräkningar	32	43	0
Dagsdepositioner	1 308	1 140	710
Kassareservdepositioner	3 254	3 294	3 727
Kapitalimportdepositioner	69	60	56
Övriga	43	25	25
Skulder till finansieringsinstitut	4 706	4 562	4 518
Checkräkningar	0	0	1
Statens depositionskonto	—	—	—
Övriga	0	0	0
Skulder till den offentliga sektorn	0	0	1
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	1 381	1 323	1 300
Kapitalimportdepositioner	267	230	413
Övriga	30	8	5
Skulder till företag	1 678	1 561	1 718
Övriga skulder	15	14	15
Värderegleringsräkningar	1 803	1 803	1 819
Grundfond	3 000	3 000	3 000
Reservfond	1 365	1 365	1 365
Resultaträkning	369	399	439
Eget kapital	4 734	4 764	4 804
SUMMA	24 117	24 022	25 325

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
54	39	33	47	40	35	71	43	34
15	25	32	38	31	10	2	0	0
69	64	65	85	71	45	73	43	34
1 890	1 854	1 854	1 854	1 854	1 854	1 854	1 854	2 762
839	842	844	849	856	855	856	867	872
1 904	1 920	1 942	1 977	2 019	1 983	1 989	2 026	2 036
4 633	4 616	4 640	4 680	4 729	4 692	4 699	4 747	5 670
5 497	5 531	5 834	5 775	5 559	5 683	5 631	5 645	6 029
487	511	519	526	526	526	528	534	545
5 984	6 042	6 353	6301	6 085	6 209	6 159	6 179	6 574
1 650	950	750	1 400	800	800	950	—	—
0	1	18	3	0	5	0	1	2
740	1 071	1 432	1 383	1 205	2 294	2 226	997	610
4 128	4 772	4 889	4 948	4 948	4 994	5 015	5 053	5 039
56	186	134	60	28	28	28	26	35
47	73	52	60	5	32	49	24	26
4 971	6 103	6 525	6 454	6 186	7 353	7 318	6 101	5 712
1	1	1	1	1	1	0	1	0
—	—	—	—	—	—	—	2 500	3 000
0	0	0	0	0	0	0	0	0
1	1	1	1	1	1	0	2 501	3 000
1 271	1 242	1 393	1 428	1 448	1 431	1 416	1 379	1 290
409	410	414	467	496	508	512	520	531
7	6	6	6	6	13	13	12	11
1 687	1 658	1 813	1 901	1 950	1 952	1 941	1 911	1 832
17	16	16	19	18	15	16	16	15
1 902	1 976	1 970	2 006	2 049	2 023	2 045	2 103	2 057
3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
1 365	1 365	1 365	1 365	1 365	1 365	1 365	1 365	1 365
479	519	569	285	335	375	400	434	546
4 844	4 884	4 934	4 650	4 700	4 740	4 765	4 799	4 911
25 758	26 310	27 067	27 497	26 589	27 830	27 966	28 400	29 805

Tabell 3.

DEN KONVERTIBLA OCH DEN BUNDNA RESERVEN VID SLUTET AV 1981—1983, MMK

	1981	1982	1983
Guld	1 382	1 382	1 383
Särskilda dragningsrätter	632	609	226
Reservtranchen i Internationella valutafonden	394	453	751
Utländska masskuldebrev	1 405	765	685
Konvertibla valutor			
Fordringar	3 686	5 813	5 184
Skulder	— 41	— 17	— 34
Den konvertibla reserven	7 458	9 005	8 195
Bundna valutor			
Fordringar	1 964	1 530	550
Skulder	— 55	— 5	— 0
Den bundna reserven	1 909	1 525	550

Tabell 4.

FINLANDS BANKS RESULTATRÄKNING 1981—1983, MMK

	1981	1982	1983
Räntor på inhemska fordringar	707	671	931
Räntor på utländska fordringar	591	458	476
Räntor på inhemska masskuldebrev	124	124	185
Räntor på utländska masskuldebrev	114	89	28
Ränteintäkter	1 536	1 342	1 620
Räntor på inhemska skulder	530	573	630
Räntor på och reserveringsprovisioner för utländska skulder	62	215	254
Räntekostnader	592	788	884
Räntebidrag	944	554	736
Provisioner	2	2	2
Kursdifferenser	514	1 265	572
Övriga intäkter	27	72	59
Övriga intäkter	543	1 339	633
Löner	65	73	83
Socialskyddsavgifter	24	28	32
Sedeltillverkning	44	36	36
Avskrivningar	70	53	35
Övriga kostnader	21	36	37
Övriga kostnader	224	226	223
Överföring till värderegleringsräkningar	700	1 000	600
RÄKENSKAPSÅRETS RESULTAT	563	667	546

Tabell 5.

RÄNTOR TILLÄMPADE AV FINLANDS BANK 1969—1983, %

Från	Finlands Banks grundränta	Räntan på krediter		Dagsräntan	
		Minimum	Maximum	Minimum	Maximum
12.12.1969	7	6	9	.	.
1. 6.1971	8½	6	9	.	.
1. 1.1972	7¾	6	9	.	.
1. 7.1973	9¼	7½	10½	.	.
1. 9.1975	9¼	7½	10½	9¼	30
1. 6.1976	9¼	7½	10½	9¼	25
1.10.1977	8¼	6½	9½	8¼	25
1. 1.1978	8¼	6½	9½	8¼	24
1. 5.1978	7¼	5½	8½	7¼	23
1.11.1979	8½	6¾	9¾	8½	24
1. 2.1980	9¼	7½	10½	9¼	24¾
1. 1.1981	9¼	7½	10½	9¼	24¼
1. 6.1982	8½	6	11	8½	23½
1. 7.1983	9½	7	12	9½	24½

¹Räntegränserna för Finlands Banks inhemska krediter till andra än bankerna. Rubriken lydde tidigare "gränser för diskontoräntan".

Tabell 6.

INHEMSK CLEARINGRÖRELSE: FÖRMEDLADE BANKVÄXLAR OCH CHECKER SAMT KONTOÖVERFÖRINGAR 1981—1983

År och månad	Huvudkontoret		Avdelningskontoren		Summa	
	Antal 1 000 st	Värde Mmk	Antal 1 000 st	Värde Mmk	Antal 1 000 st	Värde Mmk
1981	55 877	314 651	5 217	25 528	61 094	340 179
1982	72 251	354 482	4 722	25 129	76 973	379 611
1983	102 802	415 428	467	12 370	103 269	427 798
1983						
Januari	7 263	32 837	155	1 634	7 418	34 471
Februari	7 818	29 593	74	1 072	7 892	30 665
Mars	8 829	33 593	47	1 007	8 876	34 600
April	7 934	33 166	23	913	7 957	34 079
Maj	8 778	36 208	25	1 063	8 803	37 271
Juni	9 230	38 409	24	927	9 254	39 336
Juli	8 285	32 843	21	971	8 306	33 814
Augusti	9 384	33 353	22	1 005	9 406	34 358
September	8 432	36 471	20	963	8 452	37 434
Oktober	8 537	34 709	19	1 016	8 556	35 725
November	9 042	34 975	18	806	9 060	35 781
December	9 270	39 271	19	993	9 289	40 264

Tabell 7.

**AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSPOSITION OCH KOSTNADER FÖR
CENTRALBANKSFINANSIERINGEN 1978—1983¹**

År och månad	Affärsbankernas centralbanks- finansiering Mmk	Kassareservdepositioner		Affärsbankernas centralbanks- position Mmk	Totalkostnad för centralbanks- finansieringen %	Marginal- kostnad för centralbanks- finansieringen %
		Affärsbankerna Mmk	Alla banker Mmk			
1978	3 573.2	—	—	3 573.2	8.88	13.08
1979	2 628.9	388.8	446.5	2 240.1	8.99	9.51
1980	4 963.3	2 219.6	2 542.3	2 743.7	12.37	14.94
1981	4 087.6	2 440.8	2 794.5	1 646.8	11.61	14.75
1982	3 166.0	2 425.3	2 777.4	740.7	11.99	14.16
1983	4 477.5	3 789.1	4 344.9	688.4	15.14	15.42
1983						
Januari	2 963.1	2 743.4	3 134.6	219.7	12.10	14.01
Februari	1 852.9	2 847.0	3 240.3	−994.1	11.73	13.99
Mars	2 718.4	2 883.4	3 307.7	−165.0	13.62	15.00
April	3 255.8	3 273.0	3 752.7	− 17.2	13.71	15.00
Maj	4 000.3	3 629.5	4 149.0	370.8	14.55	15.00
Juni	3 857.4	4 152.6	4 770.2	−295.2	14.33	15.00
Juli	4 438.3	4 267.3	4 888.6	171.0	14.68	15.00
Augusti	4 571.3	4 293.5	4 920.4	277.8	14.69	15.00
September	5 483.6	4 301.0	4 944.6	1 182.6	16.14	16.67
Oktober	6 831.1	4 338.7	4 984.0	2 492.4	16.75	16.95
November	6 922.4	4 354.3	5 007.8	2 568.1	16.28	16.70
December	6 835.8	4 385.6	5 038.9	2 450.2	16.50	16.70

¹ Genomsnitt av dagsvärdena.

Tabell 8.

FINLANDS BANKS DAGSMARKNAD 1978—1983¹

År och månad	Efterfrågan på dagslån Affärsbankerna Mmk	Utbud av dagsdepositioner		Finlands Banks nettoplacering Mmk	Dags- ränta ² %
		Affärsbankerna Mmk	PSB Mmk		
1978	1 772.2	178.7	1 503.3	90.2	11.99
1979	2 271.9	141.9	1 808.9	321.1	9.74
1980	4 179.0	0.3	865.9	3 312.8	12.38
1981	3 494.4	0.1	1 333.3	2 161.0	11.48
1982	2 757.6	5.7	1 180.6	1 571.3	11.64
1983	4 131.3	52.3	1 354.7	2 724.3	15.37
1983					
Januari	2 588.1	23.5	1 553.5	1 011.1	11.00
Februari	1 474.4	16.8	982.5	475.1	12.00
Mars	2 333.4	13.8	911.6	1 408.0	13.00
April	2 862.8	5.5	1 191.0	1 666.3	13.00
Maj	3 613.7	10.0	1 332.6	2 271.1	15.00
Juni	3 464.1	6.0	1 150.0	2 308.1	15.00
Juli	4 072.0	30.1	1 414.5	2 627.4	15.00
Augusti	4 226.9	53.1	1 632.6	2 541.2	15.00
September	5 117.1	32.4	1 458.0	3 626.7	16.67
Oktober	6 565.3	131.2	1 783.2	4 650.9	16.95
November	6 666.0	143.0	1 686.2	4 836.8	16.70
December	6 591.6	162.2	1 160.6	5 268.8	16.70

¹ Års- och månadsgenomsnitt av dagsvärdena.² 1.2.1980—30.4.1983 debiterades utöver dagsränta även tilläggsränta, som inte ingår i serien.

Tabell 9.

SEDELUTGIVNINGEN 1978—1983, MMK

Dag	Sedelutgivningsrätt			Begagnad sedelutgivningsrätt				Sedelutgivningsreserv
	Ordinarie täckning	Supplementär täckning	Summa	Utelöpande sedlar	Förbindelser betalbara vid anfordran	Outnyttjad checkkredit	Summa	
31.12.								
1978	4 749	967	5 716	3 509	134	2	3 645	2 071
1979	6 429	364	6 793	4 020	884	1	4 905	1 888
1980	7 681	1 500	9 181	4 572	1 089	0	5 661	3 520
1981	9 350	1 308	10 658	5 152	144	2	5 298	5 360
1982	11 109	1 500	12 609	5 572	64	2	5 638	6 971
1983	9 491	1 500	10 991	6 029	88	2	6 119	4 872
1983								
31. 1.	11 244	670	11 914	5 230	763	2	5 995	5 919
28. 2.	10 696	638	11 334	5 321	151	0	5 472	5 862
31. 3.	10 920	1 500	12 420	5 480	83	1	5 564	6 856
29. 4.	10 865	1 500	12 365	5 497	140	2	5 639	6 726
31. 5.	10 949	1 500	12 449	5 531	160	2	5 693	6 756
30. 6.	11 433	1 500	12 933	5 834	157	1	5 992	6 941
29. 7.	11 903	1 500	13 403	5 775	173	1	5 949	7 454
31. 8.	10 635	1 500	12 135	5 558	100	1	5 659	6 476
30. 9.	9 157	1 500	10 657	5 683	111	2	5 796	4 861
31.10.	8 941	1 500	10 441	5 631	151	2	5 784	4 657
30.11.	8 645	1 500	10 145	5 646	96	2	5 744	4 401
31.12.	9 491	1 500	10 991	6 029	88	2	6 119	4 872

Tabell 10.

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT VID SLUTET AV 1978—1983, MMK

Valör	1978	1979	1980	1981	1982	1983
SEDLAR						
NYA						
500 mk	853.3	1 109.3	1 364.6	1 655.8	1 925.1	2 173.0
100 "	1 924.6	2 136.6	2 377.3	2 611.3	2 728.1	2 890.7
50 "	388.4	406.9	435.5	462.8	476.1	498.2
10 "	268.6	287.6	307.3	329.9	345.1	362.0
5 "	68.5	72.0	80.8	86.4	90.8	98.5
1 "	5.7	7.5	6.3	6.4	6.5	6.7
Summa	3 509.1	4 019.9	4 571.8	5 152.6	5 571.7	6 029.1
GAMLA						
10 000—100 gmk	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2
50—5 "	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2
Summa	9.4	9.4	9.4	9.4	9.4	9.4
Totalt	3 518.5	4 029.3	4 581.2	5 162.0	5 581.1	6 038.5
MYNT						
NYA						
50 mk	—	—	—	24.4	42.7	63.4
25 "	12.5	19.8	19.9	19.9	19.9	19.9
10 "	39.1	39.2	39.2	39.2	38.4	38.4
5 "	18.6	24.5	26.9	28.5	30.1	32.1
1 "	139.2	157.8	174.6	197.5	214.6	234.1
50 p	33.6	38.2	41.0	45.8	50.0	55.3
20 "	27.2	30.3	34.4	38.7	42.9	46.8
10 "	15.5	17.4	18.8	20.6	23.0	24.8
5 "	14.5	15.7	16.8	18.7	19.9	21.2
1 "	12.4	12.5	10.1	9.3	8.8	8.5
Summa	312.6	355.4	381.7	442.6	490.3	544.5
GAMLA						
1 000—1 gmk	15.2	15.2	15.2	15.2	15.2	15.2
50—1 gp	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Summa	15.7	15.7	15.7	15.7	15.7	15.7
Totalt	328.3	371.1	397.4	458.3	506.0	560.2

Tabell 11.

SEDELTILLVERKNING OCH SEDELMAKULERING 1978—1983, MMK

Sedeltillverkning	1978	1979	1980	1981	1982	1983
SEDLAR						
NYA						
500 mk	3 000.0	—	2 917.0	—	—	—
100 "	1 884.0	1 408.0	3 144.0	2 349.5	2 024.5	362.2
50 "	766.0	2 188.0	—	736.0	—	—
10 "	749.2	285.2	939.2	863.7	155.2	824.3
5 "	266.5	229.0	305.8	369.2	333.2	344.6
1 "	—	5.2	—	0.4	—	—
Summa	6 665.7	4 115.4	7 306.0	4 318.8	2 512.9	1 531.1
Milj. st.	168.4	137.4	192.3	198.8	102.4	155.0
Sedelmakulering						
SEDLAR						
NYA						
500 mk	122.0	777.0	172.4	220.5	325.7	383.8
100 "	1 375.0	1 430.0	1 045.0	1 315.0	1 720.0	1 675.0
50 "	562.4	570.1	467.5	537.5	660.0	660.0
10 "	582.0	572.0	489.4	540.1	570.7	608.3
5 "	227.2	222.7	238.6	273.6	256.1	286.4
1 "	0.6	0.3	0.8	0.1	0.2	0.1
Summa	2 869.2	3 572.1	2 413.7	2 886.8	3 532.7	3 613.6
Milj. st.	129.5	129.3	117.6	133.2	139.5	149.0
GAMLA						
Summa	0.0	—	0.0	0.0	0.0	0.0
Milj. st.	0.0	—	0.0	0.0	0.0	0.0
Totalt	2 869.2	3 572.1	2 413.7	2 886.8	3 532.7	3 613.6
Milj. st.	129.5	129.3	117.6	133.2	139.5	149.0

Tabell 12.

SEDLAR OCH MYNT 1983, MMK

Valör	Ansvars- summa 31.12.1982	Till- verkade 1983	Makulerade 1983	Ansvars- summa 31.12.1983	I Finlands Bank 31.12.1983	Utelöpande 31.12.1983
SEDLAR						
NYA						
500 mk	5 304.4	—	383.8	4 920.6	2 747.6	2 173.0
100 "	6 881.2	362.2	1 675.0	5 568.4	2 677.7	2 890.7
50 "	1 978.5	—	660.0	1 318.5	820.3	498.2
10 "	834.8	824.3	608.3	1 050.8	688.8	362.0
5 "	400.3	344.6	286.4	458.4	360.0	98.5
1 "	10.6	—	0.1	10.5	3.8	6.7
Summa	15 409.8	1 531.1	3 613.6	13 327.3	7 298.2	6 029.1
Milj. st.	293.1	155.0	149.0	299.1	193.3	105.8
GAMLA						
Summa	9.4	—	0.0	9.4	0.0	9.4
Milj. st.	11.5	—	0.0	11.5	0.0	11.5
Totalt	15 419.2	1 531.1	3 613.6	13 336.7	7 298.2	6 038.5
Milj. st.	304.6	155.0	149.0	310.6	193.3	117.3
MYNT						
NYA						
50 mk	44.2	22.5	0.3	66.4	3.0	63.4
25 "	20.0	—	—	20.0	0.1	19.9
10 "	38.5	—	—	38.5	0.1	38.4
5 "	50.0	100.0	0.3	149.7	117.6	32.1
1 "	241.5	20.0	0.1	261.4	27.3	234.1
50 p	60.8	2.5	0.0	63.3	8.0	55.3
20 "	47.7	4.0	0.0	51.7	4.9	46.8
10 "	26.6	1.0	0.0	27.6	2.8	24.8
5 "	20.7	1.7	0.0	22.4	1.2	21.2
1 "	8.9	—	—	8.9	0.4	8.5
Summa	558.9	151.7	0.7	709.9	165.4	544.5
GAMLA						
1 000—100 gmk	15.2	—	—	15.2	0.0	15.2
50 gmk—1 gp	0.5	—	—	0.5	0.0	0.5
Summa	15.7	—	—	15.7	0.0	15.7
Totalt	574.6	151.7	0.7	725.6	165.4	560.2

Tabell 13.

AVISTA SÄLJKURSER 1978—1983, MK

Valuta	1978			1979			1980		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.327	4.117	3.772	4.033	3.896	3.711	3.941	3.730	3.604
1 pund, London	8.215	7.917	7.700	8.915	8.275	7.895	9.290	8.691	8.245
1 irl. pund, Dublin ¹				8.088	7.956	7.839	8.000	7.689	7.255
100 kronor, Stockholm	93.50	91.43	85.80	92.10	91.12	89.60	89.75	88.43	87.45
100 kronor, Oslo	81.60	78.93	77.90	79.25	77.22	75.00	77.40	75.81	75.00
100 kronor, Köpenhamn	79.20	75.06	69.30	78.00	74.38	69.55	69.80	66.53	63.75
100 DM, Frankfurt a.M.	219.20	205.53	188.90	216.70	212.75	209.20	216.14	205.58	194.45
100 floriner, Amsterdam	202.80	190.77	176.10	200.00	194.43	189.40	195.95	188.02	179.20
100 francs, Bryssel ²	14.020	13.152	12.220	13.740	13.338	13.010	13.330	12.818	12.133
100 francs, Zürich	274.40	231.83	199.00	242.70	234.36	227.40	235.65	222.87	210.60
100 francs, Paris	96.10	91.77	81.00	94.70	91.88	89.70	92.55	88.65	84.40
100 lire, Rom	0.504	0.489	0.463	0.480	0.473	0.458	0.465	0.440	0.414
100 schilling, Wien	29.95	28.45	26.35	30.13	29.19	28.44	30.12	28.90	27.45
100 yen, Tokyo	2.253	1.983	1.658	2.035	1.797	1.503	1.898	1.662	1.515
1 rubel, clearing, Moskva	6.185	6.037	5.601	6.081	5.941	5.711	5.992	5.741	5.603
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.27229	5.13633	4.81488	5.12720	5.01678	4.87141	4.95537	4.84255	4.79084

¹ Noterat fr.o.m. 1.7.1979.² Kommersiell kurs.

Valuta	1981			1982			1983		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.707	4.315	3.812	5.572	4.820	4.325	5.899	5.570	5.241
1 pund, London	9.590	8.731	7.987	9.356	8.423	8.108	8.845	8.456	7.996
1 irl. pund, Dublin	7.367	6.976	6.650	7.461	6.854	6.518	7.540	6.957	6.613
100 kronor, Stockholm	89.05	85.74	79.00	80.50	77.03	72.65	73.10	72.75	72.45
100 kronor, Oslo	76.85	75.54	73.80	77.70	74.84	69.25	77.45	76.44	75.25
100 kronor, Köpenhamn	64.30	60.96	58.50	63.40	57.93	54.20	63.85	61.07	58.85
100 DM, Frankfurt a.M.	198.40	191.31	183.35	223.65	198.76	190.05	227.25	218.61	211.75
100 floriner, Amsterdam	181.35	173.43	165.30	202.40	180.66	173.00	204.45	195.66	189.35
100 francs, Bryssel	12.280	11.688	11.230	11.450	10.584	9.870	11.860	10.934	10.450
100 francs, Zürich	247.70	220.34	203.30	266.25	237.79	221.95	274.15	265.70	260.60
100 francs, Paris	85.45	79.92	76.50	79.00	73.65	67.85	80.00	73.53	69.80
100 lire, Rom	0.419	0.385	0.363	0.389	0.358	0.341	0.393	0.369	0.352
100 schilling, Wien	28.48	27.17	26.14	31.85	28.31	27.12	32.30	31.11	30.15
100 yen, Tokyo	2.032	1.967	1.903	2.274	1.943	1.783	2.521	2.351	2.254
1 rubel, clearing, Moskva	6.328	5.986	5.646	7.473	6.624	6.170	7.636	7.491	7.411
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.22182	5.07140	4.88542	5.92336	5.30563	5.05149	6.11828	5.94325	5.81780

Tabell 14.

AVISTA SÄLJKURSER 1983, MK

Valuta	Januari			Februari			Mars		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	5.425	5.317	5.241	5.452	5.389	5.337	5.485	5.429	5.370
1 dollar, Montreal	4.406	4.332	4.277	4.445	4.395	4.369	4.473	4.433	4.377
1 pund, London	8.583	8.397	8.280	8.312	8.270	8.204	8.207	8.112	7.996
1 irl. pund, Dublin	7.490	7.417	7.333	7.446	7.391	7.334	7.540	7.362	7.143
100 kronor, Stockholm	72.90	72.78	72.55	72.70	72.62	72.55	73.00	72.75	72.60
100 kronor, Oslo	75.90	75.57	75.25	76.15	75.88	75.55	76.15	75.80	75.45
100 kronor, Köpenhamn	63.80	63.27	62.50	63.15	62.91	62.60	63.85	63.08	62.45
100 kronor, Reykjavik	32.25	29.19	28.85	29.05	28.34	27.50	27.65	26.65	26.25
100 DM, Frankfurt a.M.	225.30	222.95	219.70	223.60	222.26	220.10	227.25	225.76	222.85
100 floriner, Amsterdam	204.05	202.42	200.65	202.45	201.55	200.45	204.45	202.86	200.80
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	11.460	11.370	11.270	11.360	11.314	11.250	11.860	11.475	10.310
finansiell kurs	11.060	10.869	10.680	10.950	10.898	10.790	11.210	10.886	10.700
100 francs, Zürich	274.15	270.53	265.10	269.55	267.72	264.30	265.65	263.75	261.95
100 francs, Paris	79.60	78.77	77.60	79.00	78.50	77.70	80.00	77.75	75.45
100 lire, Rom	0.393	0.389	0.384	0.389	0.387	0.384	0.390	0.383	0.379
100 schilling, Wien	32.10	31.79	31.35	31.90	31.66	31.35	32.30	32.13	31.74
100 escudos, Lissabon	6.04	5.79	5.53	5.93	5.90	5.86	5.93	5.82	5.61
100 pesetas, Madrid	4.25	4.21	4.17	4.18	4.17	4.14	4.14	4.09	4.02
100 yen, Tokyo	2.312	2.289	2.254	2.304	2.287	2.267	2.313	2.287	2.265
1 rubel, clearing, Moskva	7.508	7.450	7.418	7.529	7.506	7.484	7.524	7.498	7.473
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.87600	5.83947	5.81780	5.88197	5.86551	5.84713	5.91174	5.88485	5.85659

Valuta	April			Maj			Juni		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	5.453	5.436	5.420	5.485	5.445	5.407	5.589	5.546	5.518
1 dollar, Montreal	4.444	4.417	4.396	4.464	4.433	4.382	4.525	4.503	4.481
1 pund, London	8.537	8.389	8.149	8.845	8.579	8.489	8.800	8.608	8.461
1 irl. pund, Dublin	7.143	7.061	7.000	7.038	6.985	6.885	6.915	6.878	6.815
100 kronor, Stockholm	72.95	72.74	72.60	72.95	72.74	72.55	73.00	72.72	72.55
100 kronor, Oslo	76.65	76.28	75.90	76.90	76.65	76.45	77.00	76.46	75.90
100 kronor, Köpenhamn	63.60	62.87	62.30	62.40	61.92	60.85	61.25	60.84	60.40
100 kronor, Reykjavik	26.25	25.76	25.40	25.55	24.71	20.45	20.75	20.55	20.35
100 DM, Frankfurt a.M.	225.90	223.29	221.30	222.55	220.91	217.80	219.25	217.76	216.05
100 floriner, Amsterdam	200.40	198.24	196.40	197.90	196.45	193.90	196.15	194.30	192.45
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	11.370	11.212	11.110	11.150	11.070	10.910	10.970	10.902	10.820
finansiell kurs	11.140	11.103	11.060	11.110	11.041	10.910	10.920	10.866	10.820
100 francs, Zürich	266.00	264.97	263.90	267.10	264.63	262.35	265.40	262.74	260.60
100 francs, Paris	75.45	74.60	73.95	74.10	73.58	72.75	73.00	72.53	72.00
100 lire, Rom	0.380	0.376	0.373	0.375	0.373	0.368	0.371	0.368	0.366
100 schilling, Wien	32.17	31.78	31.45	31.64	31.41	30.95	31.15	30.93	30.70
100 escudos, Lissabon	5.67	5.59	5.44	5.61	5.56	5.42	5.54	5.29	4.77
100 pesetas, Madrid	4.04	4.02	3.99	3.99	3.97	3.94	3.93	3.89	3.83
100 yen, Tokyo	2.309	2.294	2.283	2.347	2.321	2.293	2.331	2.313	2.289
1 rubel, clearing, Moskva	7.506	7.489	7.477	7.526	7.496	7.472	7.546	7.529	7.512
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.89051	5.87634	5.85995	5.90334	5.88582	5.87024	5.93134	5.91565	5.90106

Tabell 14. (Forts.)

Valuta	Juli			Augusti			September		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	5.650	5.592	5.538	5.783	5.714	5.646	5.766	5.713	5.666
1 dollar, Montreal	4.590	4.544	4.519	4.683	4.637	4.591	4.681	4.642	4.602
1 pund, London	8.619	8.558	8.504	8.670	8.590	8.477	8.638	8.575	8.485
1 irl. pund, Dublin	6.894	6.840	6.771	6.822	6.753	6.695	6.764	6.727	6.696
100 kronor, Stockholm	73.05	72.86	72.80	73.10	72.82	72.65	72.85	72.65	72.45
100 kronor, Oslo	76.65	76.47	76.20	76.95	76.70	76.45	77.25	77.04	76.85
100 kronor, Köpenhamn	60.90	60.25	59.60	59.95	59.45	58.90	59.90	59.64	59.40
100 kronor, Reykjavik	20.60	20.49	20.35	20.85	20.67	20.50	20.75	20.63	20.45
100 DM, Frankfurt a.M.	218.65	216.44	214.05	215.90	213.97	211.75	215.05	214.38	213.65
100 floriner, Amsterdam	195.25	193.48	191.65	193.05	191.29	189.35	192.45	191.70	191.05
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	10.930	10.816	10.700	10.770	10.678	10.590	10.690	10.632	10.590
finansiell kurs	10.850	10.762	10.650	10.720	10.631	10.550	10.620	10.513	10.380
100 francs, Zürich	266.95	264.53	262.35	266.45	264.52	262.95	266.65	264.40	263.45
100 francs, Paris	72.95	72.13	71.35	71.90	71.24	70.50	71.50	71.10	70.85
100 lire, Rom	0.370	0.367	0.363	0.364	0.361	0.359	0.361	0.358	0.355
100 schilling, Wien	31.05	30.80	30.50	30.75	30.47	30.15	30.60	30.53	30.40
100 escudos, Lissabon	4.80	4.76	4.73	4.72	4.69	4.67	4.67	4.64	4.60
100 pesetas, Madrid	3.84	3.80	3.78	3.82	3.79	3.77	3.80	3.77	3.74
100 yen, Tokyo	2.343	2.331	2.320	2.352	2.342	2.335	2.402	2.359	2.336
1 rubel, clearing, Moskva	7.573	7.550	7.529	7.636	7.559	7.499	7.530	7.507	7.492
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.95586	5.93478	5.91555	6.01695	5.99135	5.96405	6.01838	5.99533	5.97493

Valuta	Oktober			November			December		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	5.681	5.646	5.607	5.813	5.754	5.703	5.899	5.860	5.777
1 dollar, Montreal	4.615	4.589	4.564	4.715	4.661	4.629	4.726	4.706	4.665
1 pund, London	8.515	8.465	8.381	8.548	8.511	8.464	8.470	8.414	8.357
1 irl. pund, Dublin	6.805	6.742	6.676	6.714	6.686	6.649	6.682	6.639	6.613
100 kronor, Stockholm	72.80	72.68	72.60	72.90	72.83	72.70	73.05	72.84	72.75
100 kronor, Oslo	77.45	77.24	76.95	77.30	77.19	77.10	77.30	76.01	75.50
100 kronor, Köpenhamn	60.35	60.06	59.85	59.90	59.56	59.20	59.45	58.99	58.85
100 kronor, Reykjavik	20.60	20.49	20.40	20.80	20.72	20.65	20.90	20.76	20.60
100 DM, Frankfurt a.M.	218.40	217.30	216.15	218.85	214.73	213.90	214.75	213.55	213.05
100 floriner, Amsterdam	194.35	193.69	192.75	192.60	191.61	190.85	191.75	190.33	189.55
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	10.700	10.670	10.640	10.630	10.574	10.540	10.580	10.500	10.450
finansiell kurs	10.540	10.509	10.450	10.520	10.474	10.410	10.440	10.357	10.310
100 francs, Zürich	269.05	267.91	266.00	267.00	265.52	264.30	268.40	267.20	265.45
100 francs, Paris	71.50	71.25	71.05	71.05	70.72	70.50	70.75	70.15	69.80
100 lire, Rom	0.360	0.359	0.357	0.356	0.355	0.354	0.356	0.353	0.352
100 schilling, Wien	31.10	30.90	30.75	30.70	30.53	30.40	30.50	30.33	30.25
100 escudos, Lissabon	4.61	4.59	4.57	4.59	4.55	4.51	4.53	4.49	4.41
100 pesetas, Madrid	3.76	3.75	3.74	3.75	3.74	3.72	3.74	3.73	3.71
100 yen, Tokyo	2.439	2.430	2.420	2.479	2.452	2.430	2.521	2.506	2.488
1 rubel, clearing, Moskva	7.463	7.430	7.411	7.448	7.438	7.417	7.457	7.439	7.417
1 särskild dragningsrätt (SDR)	6.00930	5.98958	5.97469	6.07679	6.04358	6.01879	6.11828	6.10177	6.06062

Tabell 15.

FINLANDS LÅNGFRISTIGA UTLÄNDSKA SKULDER OCH FORDRINGAR 1983, MMK

	Saldo 31.12.1982	Dragningar 1983	Amorteringar 1983	Netto- dragningar 1983	Kurseffekt 1983	Saldo 31.12.1983
FINANSIERINGSLÅN	47 547	9 258	6 065	+ 3 193	+ 2 378	53 118
Enskilda skuldsedellån	21 860	3 533	2 581	+ 952	+ 1 158	23 970
Finlands Banks reservkrediter och dragningar på oljefaciliteten	84	—	85	— 85	+ 1	—
Masskuldebrevslån	25 687	5 725	3 484	+ 2 241	+ 1 220	29 148
Obligationslån	17 775	3 730	2 148	+ 1 582	+ 895	20 252
Debenturlån	643	224	—	+ 224	+ 46	913
Depositionsbevislån	901	279	289	— 10	+ 84	975
Private placements	6 247	1 492	1 021	+ 471	+ 187	6 905
Lån från Världsbanken	121	—	26	— 26	+ 8	103
IMPORTKREDITER	4 608	852	1 146	— 294	+ 158	4 472
Fartygs- och flygplanskrediter	1 631	652	473	+ 179	+ 95	1 905
Övriga importkrediter	2 977	200	673	— 473	+ 63	2 567
LEASINGKREDITER	346	2	62	— 60	+ 33	319
DIREKTA INVESTERINGAR	2 223	251	163	+ 88	+ 6	2 317
Eget kapital	1 820	188	100	+ 88	—	1 908
Delägarlån	403	63	63	0	+ 6	409
MEDLEMSANDELAR¹	406	157	119	+ 38	—	444
LÅNGFRISTIG BRUTTOSKULD²	55 130	10 520	7 555	+ 2 965	+ 2 575	60 670
FINANSIERINGSLÅN	2 608	13	112	— 99	+ 11	2 520
EXPORTKREDITER	6 628	1 115	1 538	— 423	+ 407	6 612
UTVECKLINGSKREDITER	137	61	2	+ 59	—	196
DIREKTA INVESTERINGAR	4 626	1 649	197	+ 1 452	+ 88	6 166
Eget kapital	3 826	1 469	14	+ 1 455	..	5 281
Delägarlån	800	180	183	— 3	+ 88	885
MEDLEMSANDELAR¹	1 051	165	—	+ 165	—	1 216
LÅNGFRISTIG BRUTTOFORDRAN²	15 050	3 003	1 849	+ 1 154	+ 506	16 710
LÅNGFRISTIG NETTOSKULD	40 080	7 517	5 706	+ 1 811	+ 2 069	43 960

¹ Bland skulderna den del av medlemsandelarna i internationella finansieringsinstitut som erlagts i form av skuldsedlar, och bland fordringarna Finlands totala medlemsandelar i finansieringsinstituten.

² Saldona för skulden och fordran har beräknats enligt kurserna på saldodagen och dragningarna och amorteringarna enligt säljkursernas medeltal för transaktionsmånaden.

REVISORERNAS BERÄTTELSE

över revisionen av Finlands Banks räkenskaper och verksamhet för 1983

Vi undertecknade revisorer för Finlands Bank, som utsetts vid 1983 års riksdag, har den 5—9 mars 1984 verkställt revision av Finlands Banks bokföring, bokslut och förvaltning för 1983 så som närmare framgår av protokollet.

Vi har av bankens direktion och berörda tjänstemän fått redogörelser över bankens verksamhet, kreditgivning och ställning.

Vid intern revision har bankens verksamhet och redovisning granskats. Vi har bekantat oss med verksamhetsberättelsen från den interna revisionen.

Vi har även granskat räkenskaperna för Längmanska fonderna, som förvaltas av Finlands Bank, och bokslutet för Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 och konstaterat att dessa varit korrekta och skötts i vederbörlig ordning.

Bokslutet, som visar 545 642 524,53 mk i vinst, har uppgjorts enligt gällande stadganden och de bokslutsprinciper som fastställts av bankfullmäktige.

Eftersom vår revision inte gett anledning till några anmärkningar, föreslår vi därför att bokslutet fastställs och Finlands Banks direktion beviljas ansvarsfrihet för räkenskapsåret 1983.

Helsingfors den 9 mars 1984

Håkan Malm

Peter Muurman

Matti Vesterinen

Kalevi Mattila

Pentti Mäki-Hakola

J. Tyko Vanhala

J. Kalervo Virtanen

RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGE VID SLUTET AV 1983

Matti Jaatinen (ordförande)
Erkki Liikanen (vice ordförande)
Matti Maijala
Aarne Saarinen
Pirkko Työläjärvä
Mauri Miettinen
Veikko Vennamo
Mikko Jokela
Olli Helminen

FINLANDS BANKS DIREKTION VID SLUTET AV 1983

Direktionens arbetsfördelning sådan som den fastställts av riksdagens bankfullmäktige

Rolf Kullberg ordförande	Allmän ledning och övervakning av bankens verksamhet Centralbankspolitikens allmänna principer Representerande av direktionen Övervakning av direktionsmedlemmarnas verksamhet och sakinhållet i deras beslut
Pentti Uusivirta	Avdelningen för utländsk finansiering Avdelningen för östhandeln Avdelningen för internationella juridiska ärenden Valutapolitiska avdelningens ärenden gällande internationella penninginstitut och internationella organisationer Internationella penninginstitut och internationella organisationer
Ele Alenius	Forskningsavdelningen Kassaavdelningen Avdelningen för betalningsförmedling Sedeltryckeriet Avdelningskontoren
Harri Holkeri	Valutapolitiska avdelningen (förutom internationella penninginstitut och internationella organisationer) Valutaavdelningen Administrativa avdelningen Redovisningsavdelningen Revisionsavdelningen
Seppo Lindblom handels- och industriminister, tjänstledig	
Esko Ollila	Personalavdelningen Valutakontrollavdelningen Finansieringsavdelningen Databehandlingsavdelningen SITRA
Markku Puntila stf. medlem	Penningpolitiska avdelningen Ekonomiska avdelningen Informationsavdelningen

HUVUDKONTORET

Direktörer

Eino Helenius

Pentti Koivikko

Sirkka Hämäläinen

M. Vanhala

Intern revision

Kontorsföreståndare, projektplanering

M. Hannula

Säkerhetschef

Jyrki Ahvonen

AVDELNINGSKONTOREN

Kontor

Björneborg

Joensuu

Jyväskylä

Kotka

Kuopio

Lahtis

Rovaniemi

S:t Michel

Tammerfors

Uleåborg

Vasa

Åbo

Avdelningar

Administrativa avdelningen

Redovisningsavdelningen

Internationella juridiska ärenden

Personalavdelningen

Kassaavdelningen

Forskningsavdelningen

Finansieringsavdelningen

Avdelningen för

betalningsförmedling

Ekonomiska avdelningen

Informationsavdelningen

Databehandlingsavdelningen

Penningpolitiska avdelningen

Valutapolitiska avdelningen

Valutaavdelningen

Avdelningen för östhandel

Avdelningen för utländsk finansiering

Valutakontrollavdelningen

Revisionsavdelningen

Avdelningschefer

H. T. Hämäläinen

Ossi Leppänen

Urpo Levo

Anton Mäkelä

Reijo Mäkinen

Heikki Koskenkylä

Raimo Hyvärinen

Stig G Björklund

Seppo Kostiainen (vik.)

Markku Pietinen

Erkki Vehkamäki

Ralf Pauli

Johnny Åkerholm

Kari Pekonen

Kari Holopainen

Pekka Tukiainen

J. Ojala

Timo Männistö

SEDELTRYCKERIET

Verkställande direktör Tor-Leif Huggare

Produktionsdirektör, vice verkställande direktör H. Taipale

FINLANDS BANK

Grundad 1811

Besöksadress: Snellmansplatsen, Helsingfors

Postadress: PB 160, 00101 Helsingfors 10

Telefon: (90) 1831

Telex: 121224 spfb sf

Telegramadress: SUOMENPANKKI Helsingfors

Avdelningskontor

Björneborg:	Valtakatu 11, PB 110, 28101 Björneborg 10, tel. (939) 353 44
Joensuu:	Kauppakatu 23 b, PB 80, 80101 Joensuu 10, tel. (973) 212 16
Jyväskylä:	Kauppakatu 21, PB 165, 40101 Jyväskylä 10, tel. (941) 211 433
Kotka:	Keskuskatu 19, PB 211, 48101 Kotka 10, tel. (952) 182 500
Kuopio:	Kauppakatu 25—27, PB 123, 70101 Kuopio 10, tel. (971) 125 611
Lahtis:	Torikatu 3, PB 170, 15111 Lahtis 11, tel. (918) 298 31
Rovaniemi:	Valtakatu 23, PB 205, 96201 Rovaniemi 20, tel. (991) 160 01
S:t Michel:	Päiviönkatu 15, 50100 S:t Michel 10, tel. (955) 148 40
Tammerfors:	Hämeenkatu 13, PB 325, 33101 Tammerfors 10, tel. (931) 254 20
Uleåborg:	Kajaaninkatu 8, PB 103, 90101 Uleåborg 10, tel. (981) 224 366
Vasa:	Kyrkoesplanaden 22, PB 44, 65101 Vasa 10, tel. (961) 118 322
Åbo:	Slottsgatan 20, PB 373, 20101 Åbo 10, tel. (921) 260 66